TÚRKEVE

Az Önkormányzat
Lapja
XXXIII. Évfolyam
2021. October
Ára: 150 Ft

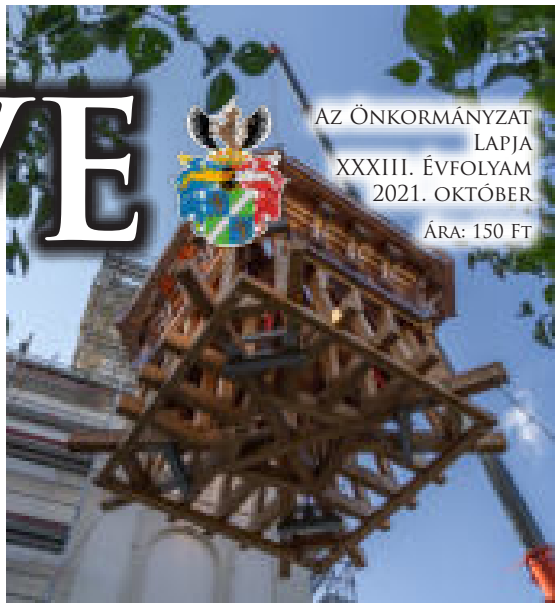

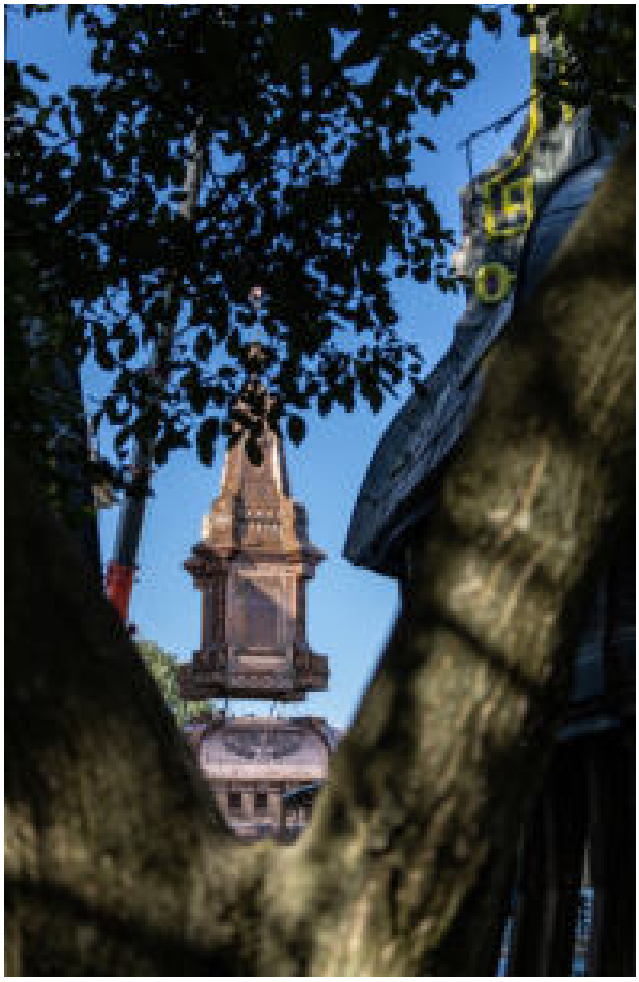

Fotók: Árvai Attila, Márton József

OKTÓBER Magvető hava, Mindszent hava

Október 4.
Assisi Szent Ferenc napja

1181-ben született Assisiben. A ferences rend megalapítója, aki az evangéliumi szegénységet, alázatosságot, irgalmasságot hirdette. Ha ezen a napon ültettek kotlót, nyírfaágat tettek a fészekbe, hogy a csirkék el ne pusztuljanak. Úgy gondolták, a nyírfaág mindaddig, míg a csirkék ki nem kelnek, megvédi őket az ártó, gonosz hatalmaktól. Ezen a héten szokás volt kanászostorral durrogtatni a hegyen a gonosz szellemek elűzésére, és ez az idő volt a legalkalmasabb a vetésre, a szüret kezdetére.

Október 15.
Teréz napja

Szent Teréz a 16. században élt. Ez a nap sokfelé a szüret kezdete, elsősorban az erdélyi magyar borvidékeken, de Somló hegyén is, Egerben Teréz-szedés a neve. A Bánságban és Bácskában asszonyi dologtiltó nap volt, amikor nem moshattak és kenyeret nem süthettek. E nap környékén szokott hazánkban beköszönteni az úgynevezett vénasszonyok nyara. Ilyentájt a hűvös, de nem fagyos éjszakákat langymeleg, napos, kellemes nappalok követik. Ez a kellemes időszak igen kedvező a szüretelőknek és a lakodalmasoknak.

Október 20.
Vendel napja

A legenda szerint Szent Vendel a 7. században élt ír királyfi volt, remetéskedett, majd egy birtokoshoz szegődött, annak nyáját ellenőrizni. A jószágtartó gazdák és pásztorok védőszentjükként tisztelték. Ha állatvész ütött ki, azt mondták Vendel viszi az állatokat. E napon nem fogták be a jószágot és vásárra sem hajtották. Sokfelé búcsúnapként is szolgált. A templomból körmenettel vonultak Szent Vendel szobrához, akit pásztoröltözetben, lábánál kutyával és báránnyal ábrázoltak. Vendel társulatokat un. Vallási egyesületeket hoztak létre a juhtartó gazdák. A pásztorok ünnepe, mulatozásuk napja volt.

Október 21.
Orsolya napja

A hajdúböszörményi pásztorok úgy tartották, ha ilyenkor szép az idő, akkor az karácsonyig meg is marad. Úgy vélték, amilyen Orsolya-napkor az idő, olyan lesz a tél. Kőszeg környékén hagyományosan ezen a napon kezdték a szüretelést.

Október 26.
Dömötör napja

A keleti egyház kedvelt szentje, a 4. Században a nagy keresztényüldözések idején vértanúhalállal halt meg. Az ország keleti felében ő volt a juhászok pártfogója. Juhászújévnek is nevezik, mert ezen a napon számoltatták el, vagy hosszabbították meg a juhászok szolgálatát. A Dömötör-napi hideg szelet a kemény tél előjelének tartják. Az Alföldön ezen a napon állatvásárokat tartottak, többnapi mulatságokat rendeztek. Juhásztort, juhászbált rendeztek Hortobágyon, Szegeden. E napon a juhászok a plébánia udvarán birkapaprikást főztek, a juhásznék bélest sütöttek. Ez volt a bezáró mulatsága a juhászévnek.

Október 28.
Simon - Júdás napja

Hegyalján ilyenkor kezdték Tokajon a szüretet. A szüreti szokások a szőlőszedés utolsó napjához kapcsolódnak. Közvetlen a szüret után gyakori a szüreti felvonulás, majd az ezt követő bál. A szüret időpontja a 18-19. században valamilyen jeles naphoz kötődött. Simon, Júda napja is szorosan kötődött a juhászélethez - mint az ezt megelőző Demeter-nap is. Ekkorra a nyájak behajtását mindenképpen be kellett fejezni. Amennyiben szép idő van e napon, akkor jó termésre van kilátás a következő évben.

VÉRTANÚK EMLÉKEZETE

"Világosnál, Világosnál
Huszárok könnyeznek,
Sirva sirnak veszedelmén
A magyar nemzetnek."

(Gyulai Pál: Világosnál)

Az aradi vértanúkat a szabadságharc bukása után, 1849. október 6-án végezték ki. Azóta a forradalom és szabadságharc vérbefojtásának gyásznapjaként emlékezünk október 6-ra. Bár az Aradon kivégzett honvédtisztek száma tizenhat, a nemzeti emlékezet mégis elsősorban az ezen a napon kivégzett tizenhárom tisztet tartja számon. Az aradi vértanúk a szabadságharc kezdetén aktív, vagy kilépett császári tisztek voltak, a szabadságharc végén a honvéd hadseregben közülük egy altábornagyi, tizenegy vezérőrnagyi és egy ezredesi rangot viselt. Az 1848-49-es szabadságharcban játszott szerepük miatti megtorlással az osztrákok példát akartak statuálni.

A fegyverletétel

A magyar honvédsereg a Világos közelében levő szőlősi mezőn tette le a fegyvert az orosz csapatok előtt: a nemzet, szabadságvágya ellenére két nagyhatalom fegyveres erőivel szemben már nem tudott tovább harcolni. Az osztrákok sértett büszkesége miatt - hogy a megadás nem előttük történt - a tábornokokat megillető lőpor és golyó általi halál helyett kötél általi halált írtak elő a magyar parancsnokok részére, miután az oroszok – noha ígéretet tettek az ellenkezőjére – foglyaikat kiadták. Az utóbbi büntetésnek – amelyet korábban inkább csak köztörvényesekre alkalmaztak – megbecstelenítő jellege is volt.

A kivégzés

Az ítéletek kimondása, a kivégzések mikéntje és sorrendje megfontolt elgondolások alapján történt. A legtöbb bosszúságot Damjanich okozta a császáriaknak, ezért őt illette volna az utolsó hely, de Haynau személyes bosszúja ezt is felülírta: Gróf Vécsey Károlyt végezték ki utoljára.

Lőpor és golyó általi halállal halt: Lázár Vilmos, főtiszt, gróf Dessewffy Arisztid, tábornok, Kiss Ernő, tábornok, Schweidel József, tábornok. 12 katona állt fel velük szemben töltött fegyverrel, parancsnokuk kardjával intett és a lövések eldördültek. Kiss Ernő kivételével mindhárman élettelenül buktak a földre. Kiss Ernőt csak a vállán érte a lövés, ezért három katona közvetlenül elé állt, és mindhárman újra tüzeltek.

Kötél általi halállal halt: Lovag Poeltenberg Ernő, Török Ignác, Lahner György, Knezić Károly, Nagysándor József, gróf Leiningen-Westerburg Károly, Aulich Lajos, Damjanich János, gróf Vécsey Károly tábornokok.

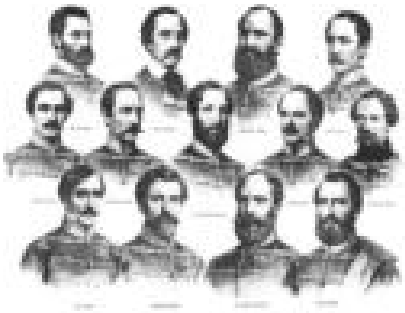

Vécsey Károly büntetését azzal súlyosbították, hogy végig kellett néznie társai kivégzését, mert őt akasztották fel utolsónak. A vértanú tábornokok sorban elbúcsúztak egymástól, Vécseynek már nem volt kitől búcsút vennie, ezért Damjanich holttestéhez lépett és megcsókolta Damjanich kezét.

A kivégzést követően elrettentésül az elítéltek holttetemét közszemlére tették. Október 6-án este az agyonlőtt tábornokokat a sáncárokban, a felakasztott vértanúkat pedig a vesztőhelyen temették el.

További aradi vértanúk

1849 augusztusa és 1850 februárja között Aradon még további három honvédtisztet végeztek ki: Ormai Norbert honvéd ezredest, a honvéd vadászezredek parancsnokát – őt szokás az első aradi vértanúnak is nevezni –, Kazinczy Lajos honvéd ezredest, Kazinczy Ferenc fiát és Ludwig Hauk alezredest, Bem tábornok hadsegédét. Lenkey János honvéd vezérőrnagy szintén az aradi várbörtönben halt meg.

Az aradi vértanúk mellett ugyanilyen fontos kötelességünk megemlékezni gróf Batthyány Lajosról, az első független felelős magyar kormány miniszterelnökéről is, akit ugyanezen a napon végeztek ki Pesten az egykori Neugebäude épületének udvarán, a mai Szabadság téren.

És ez a sors jutott még további 20 magas rangú honvédtisztnek is. Több száz honvédtisztet ítéltek még halálra, az ítéletek nagyobb részét azonban kegyelemből húszesztendei várfogságra változtatták. Így a birodalom börtönei megteltek magyar politikai rabokkal. A külföldre menekültek közül sokat távollétükben ítéltek el és nevüket akasztófára kiszögezve tették közszemlére. 1851 szeptemberében így akasztották fel jelképesen többek közt Kossuth Lajost, Mészáros Lázárt, Perczel Mórt és Miklóst, Szemere Bertalant, Andrássy Gyulát és Táncsics Mihályt.

A szabadságharc azonban nem volt hiábavaló küzdelem: a forradalom előtti állapotokat többé már nem lehetett visszaállítani és a bukás ellenére a nemzetben nemcsak tovább élt, de tovább is erősödött a szabadság és a függetlenség eszméje. Az ország pedig, bár hatalmas véráldozatok árán és a nemzeti önrendelkezéstől megfosztva, de elindult a polgári fejlődés útján.

CSÁKI ISTVÁNRA EMLÉKEZÜNK

SALLAI KÁROLYNÉ

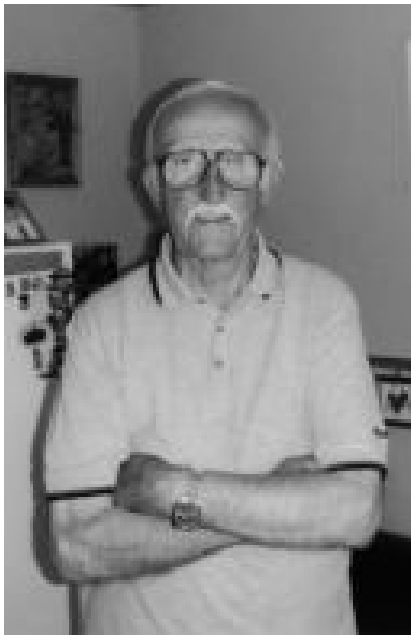

„Mi mindig búcsúzunk…” – ahogy egykor megfogalmazta a költő, Reményik Sándor. És valóban, néha úgy tűnik, egy nagy búcsú az egész életünk. A túrkevei, Túrkevén élő ötvenhatos hőseink közül most a Csáki István végső eltávozása miatt fáj a szívünk, lelkünk. Elment ő is, a bajtársai, sorstársai után, zárva ezt a szomorú sort, maguk mögött hagyva a hatvanöt évvel ezelőtti, rettenetes, esztelen és értelmetlen vérboszszút, mindazt, ami a forradalmunk leverését követte.

Ő is azok közé tartozott, akik kemény hittel, erős akarattal vallották, hogy: „Itt élned, halnod kell.” Társai, akik a megtorlások után szintén Túrkevén maradtak: Kánya István, Varga Mihály, S. Nagy László, Sebestyén Sándor, Szabó Jenő, Szécsi Lajos és még néhányan, a hűség, a helytállás méltó példaképeiként állnak előttünk. Mert mind szorgalmas, aranykezű, értékes emberek voltak, bármely más táján e világnak sokra vihették volna, de ők Túrkevén maradtak. Itt éltek közöttünk, meg nem becsülve, mindig diszkriminálva, az „ötvenhatos” bélyeggel a nevük előtt. És ők emelt fővel, tisztességgel vállalva múltjukat, meg nem alkudtak, nem kértek elismeréseket, elviselték, hogy még az ötvenhatos megemlékezésekkor is, éveken keresztül legutolsóként ők helyezhették el a megemlékezés koszorúit elesett bajtársaik emlékére. Fájt nekik, elmondták, hogy milyen mélyen megalázó volt számukra az egész, de tudomásul vették, majd úgy tiltakoztak, hogy ők külön, együtt és máskor koszorúztak.

Rájuk bárhol a nagyvilágban vagy kis hazánknak bármely településén boldogabb, biztosabb és szebb jövő várt volna, ha képesek lettek volna örökre maguk mögött hagyni Túrkevét, a szülővárosukat, ahol boldog gyermekkoruk volt.

Csáki István is ezt a közösséget erősítette, hiszen ötvenhatos bajtársai, sorstársai voltak az ő lélekerősítő támaszai. A megtorlások után befelé fordult, zárkózott lett, csalódott sok emberben talán, de szeretett növényeiben, a varázslatos szépségű kaktuszaiban és imádott kis családjában meglelte élete értelmét, minden örömét. Bár csendes, szűkszavú, zárkózottnak tűnő volt, de akiben megbízott, akinek megnyitotta a szívét, azt azért beengedte ifjúkora küzdelmes, nehéz éveibe, annak feltárta elhallgatott szenvedéseit, múltját, azzal szívesen megosztotta fájó emlékeit, mindig őszinte tisztelettel felidézve a börtönévekben sorstársakként vele elzárt bajtársakat. Köztük Örsi János nagytiszteletű urat és az ő gyermekkori igaz lelkű jó barátját, Szabó Jenőt. És hányszor felemlegette még a Nagykovácsiba került Trencsényi Lászlót is, aki ugyan elköltözött városunkból, (hogy szüleit az állandó zaklatásoktól, házkutatásoktól megkímélje), de a szíve, lelke a Túrkevén maradt bajtársaival együtt dobbant, és ahogy eljött annak az ideje, amikor megtehette, segítette őket, intézte ügyeiket Elismeréseket járt ki nekik, mindent megtett értük, amit az Ötvenhatos Magyarok Világszövetségének elnökeként megtehetett.

Csáki Istvánnak a baráti körét a forradalom után meghurcolt sorstársai képezték: Sebestyén Sándor, S. Nagy László és a többiek, akik sajnos már mind elmentek örökre tőlünk. A Sebestyén Sanyi bácsi temetésén még együtt álltunk vele és S. Nagy Lacival a gyászszertartáson, de aztán elveszítettük S. Nagy Lászlót is.

Megrendítő, porig sújtó volt a halálhíre, bár hosszadalmas, nehéz betegsége miatt már számítani lehetett volna rá, hogy ő is átköltözik tőlünk az örökkévalóságba. Sajnos, bekövetkezett az elkerülhetetlen. Megváltotta szenvedéseitől a Teremtő, megpihent az öröklétbe szenderülve. Az ő szelíd, halk szavú, kedves alakja, mosolygó arca, végtelenül együtt érző, megértő egyénisége mindannyiunk szívében él tovább. Nem feledhetjük az általa megőrzött, értékes emlékeket, mindazt, amit készségesen, oly sok szeretettel idézett fel fiatalkori, keserves múltjából, és a teremtő Istenünk gazdag kegyelméből közzé tehettük mindet, így azok mind a mások számára is megismerhetővé válhattak. Majd hosszú évek, évtizedek elmúltával, amikor már mind rég eltávoztunk mi magunk is az élők soraiból, talán akkor lesz nagy kincs minden vallomás, amivel feltárhattuk történelmünknek annyi szenvedést hozó éveit.

Legyen könnyű neki a szülővárosa földje, amihez ő hűséggel, élete végéig olyan erősen kötődött, adjon neki a Teremtőnk békét, és annyi szenvedés után kapja meg azt a háborítatlan, szelíd nyugalmat, amit evilági életében éveken át nélkülöznie kellett. Őszinte szeretettel, méltó tisztelettel hajtunk fejet emléke előtt, és szívünkbe zárva őrizzük kedves alakját.

Megújul a Széchenyi utcai bölcsőde

Túrkeve Városi Önkormányzat a Széchenyi 2020 program keretében megjelent „Bölcsődei férőhely bővítése Túrkevén" címmel TOP-1.4.1-19-JN1-2019-00023 azonosítószámú pályázat keretében 201,876 557 Millió Ft összegű, 100%-os támogatási intenzitású, vissza nem térítendő európai uniós támogatást nyert el.

Mint, ahogy azt már 2020. májusában megírtuk a bölcsődei fejlesztési pályázatot az előző városvezetés adta be, majd Sallai R. Benedek polgármesterre maradt a projekt lebonyolítása, a menedzsment, majd a szerződések megkötése után, tavaly ősszel elindult a kivitelezés.

A megújult bölcsőde átadóra előreláthatólag októberben kerül sor.

A projekt bemutatása:

Kedvezményezett: Túrkeve Városi Önkormányzat

Támogatás összege: 201,876 557 millió Ft

A megvalósítás helyszíne: 5420 Túrkeve, Széchenyi utca 11.

Projekt megvalósításának időtartama: 2019.01.01 – 2021. 10. 31.

Túrkeve Városi Önkormányzata önálló pályázóként a projektben a településen már működő „Túrkevei Óvodai Igazgatóság és bölcsőde" bölcsőde részét kívánja fejleszteni a már meglévő 36 férőhelynek megfelelő felújításával és a hozzá kapcsolódó kiszolgálóhelyiségek kialakításával.

A fejlesztés során az ingatlan területén, közvetlenül a csoportszobából nyílóan kialakításra kerül egy 200 m2 alapterületű játszóudvar is a jogszabályi előírásokkal összhangban.

Az épület az elmúlt 20 évben semmilyen felújításon nem ment keresztül, ezért a 36 férőhelyes 3 csoportos bölcsőde kialakításához szükséges az épület korszerűsítése, felújítása.

A projektben megvalósításra kerül összesen 358,10 m2 terület korszerűsítése, beleértve a 3 csoportszobát és a hozzá kapcsolódó kiszolgálóhelyiségeket, tárolókat, akadálymentesített mellékhelyiséget.

A bölcsőde újonnan kialakításra kerülő honlapja infokommunikációs akadálymentesítési szempontok figyelembevételével kerül megtervezésre és megvalósításra. A projektben megvalósul a kötelező tájékoztatás és nyilvánosság biztosítása. Célunk a szolgáltatások hozzáférhetőségének javítása, Túrkeve megtartó erejének megteremtése a bölcsőde teljes modernizálásával.

Pályázat

Túrkeve Város Önkormányzata pályázatot hirdet VÉDŐNŐ munkakör betöltésére.

Egészségügyi szolgálati jogviszony időtartama: határozatlan idejű

Foglalkoztatás jellege: Teljes munkaidő

A munkavégzés helye: 5420 Túrkeve, Széchenyi u. 27. 3.sz. védőnői körzet

A munkakörbe tartozó lényeges feladatok: A területi védőnői ellátásról szóló 49/2004.(V.21.) ESzCsM rendeletben meghatározott feladatok ellátása védőnői körzetben.

Illetmény és juttatások: Az illetmény és a juttatások megállapítására az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C törvényben és az 528/2020. (XI.28.) sz. kormányrendeletben foglaltak az irányadók.

Pályázati feltételek:

- Főiskola, egészségügyi főiskolai karon szerzett védőnői oklevél
- Büntetlen előélet
- Magyar állampolgárság
- Kamarai tagság
- Érvényes működési engedély

A pályázat részeként benyújtandó iratok, igazolások:

- Fényképes szakmai önéletrajz
- Iskolai végzettséget, szakképzettséget igazoló okiratok másolata
- 3 hónapnál nem régebbi hatósági erkölcsi bizonyítvány másolata (vagy annak megkéréséről szóló bizonylat).
- Nyilatkozat arról, hogy a pályázó hozzájárul a pályázati anyagban foglalt személyes adatainak a pályázati eljárással összefüggő kezeléséhez
- Érvényes működési engedély, orvosi alkalmasság igazolása
- Kamarai tagságról szóló igazolás.

A munkakör betölthetőségének időpontja: A munkakör legkorábban a pályázatok elbírálását követően, azonnal betölthető.

A pályázat benyújtásának határideje: 2021. október 31.

A pályázati kiírással kapcsolatosan további információ kérhető a +36 56/361-111-es telefonszámon.

A pályázatok benyújtásának módja:

- Postai úton, a pályázatnak Túrkeve Város Önkormányzata címére történő megküldésével (5420 Túrkeve, Petőfi tér 1.)
- Elektronikus úton a pmhivatal@turkeve.hu E-mail címre
- Személyesen: 5420Túrkeve, Petőfi tér 1.

A pályázat elbírálásának határideje: 2021. november 5.

A KÖZIGÁLLÁS publikálási időpontja: 2021. szeptember 15.

Újabb fejezet Túrkeve történelmében

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

2021. szeptember 23-a piros színnel íródik Túrkeve történelemkönyvének lapjaira. A teljesen újjáépített templomtorony felkerült az őt megillető helyre.

Nagyon sok szakember előre pontosan megtervezett, kiszámított és tökéletesen megvalósított munkájának eredményeképpen elkészült a mű és a daru a helyére emelte a süveget. Újabb kétszáz évig fog dacolni az idők viharával, örökre felvésve az építők nevét, akik valóban mesterei szakmájuknak. Az égiek kegyeikbe fogadták a munkálatok befejezését hirdető napot, hiszen majdnem tökéletes időjárási viszonyokat teremtettek eme jeles napra. A szakemberek szerint ott fenn a magasban a hideg és a szél okozott némi aggodalmat, de rendkívül nagy szakértelemmel és gyakorlattal áthidalták a nehézséget. A templom tövében összesereglett érdeklődők mind ebből semmit sem érzékeltek. Nagyon sokan voltak kíváncsiak a süveg felhelyezésére, nem véletlenül!

Valamennyien meghatottan szemléltük a nagy esemény mozzanatait, miközben elménkbe vésődött, hogy milyen kivételezett helyzetben vagyunk, mindennek részesei lehetünk, láthatjuk e kivételes eseményt.

Útjára bocsájtjuk hát a süveget az előtte álló évszázadokra!

A munkálatokat végző szakemberek név szerint:

Németh Zoltán díszműbádogos, Holovecz László a süveg fedését végző bádogos, Krenbacher Imre tervezés, Kárász Ervin CNC munkálatok, Kerekes József darus, Tihany Daru Kft., Kovács Sándor ácsmester, a munkatársai: Palásti Sándor, Tóth Bálint, Simon Imre, a generál kivitelező pedig Bölkei Sándor.

Munkájuk eredményéhez szívből gratulálunk!

1907. április 14. „TÚ

Templom épités. Református templomunkra uj tetőt épittet az egyház s pala-kövel fedeti be. Falait ujra vakoltatja s cement diszitéseket rakat reá. — A legujabban települt Keve község ref. templomának, negyedik nagy átalakitása lesz ez esztendei. A legelsőnek romjai fölé, 1716-ban huztak tetőt egy akkori jelentés szerint s elébe, 12 esztendő mulva odaépitették a mai tornyot s annak háta mögé majd, az 1754-iki diszes nagy templomot. Meg nem érthető okból ujra, e templomot átalakitották 1844-ben mai alakjára. A templomi berendezést a békésszentandrási ref. egyháznak ajándékozták. Ma is ott van s mai jósága bizonyitja hogy kiváló asztalos munka volt. Az 1844. évi alakitással, szépséget sokat nyert előbbi formája felett templomunk, de érte elveszitette régi sok századokra alkotott szilárdságát. Mind a mellett el kell ösmerni, hogy az 1844. évi épités anyaga is kitünő volt. Ohajtjuk hogy templomunk ékessége, szilárdsága nőjjön az uj épitéssel.

ÜZENET A PALACKBAN

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

A templom tornyának megújulása szemünk láttára történt, minden apró mozzanatot nyomon követhettünk, napról napra megcsodálhattuk a fejlesztés mozzanatait, lenyűgöző lett az eredmény! Lapunk megjelenésekor már a helyére került a teljesen újjáépített süveg, ami ismételten nem maradt üres! Mint ahogy arról beszámoltunk, a toronylevételt követően akadtak egy páratlan leletre a süvegben, hisz' egy 200 évvel ezelőtt íródott üzenet állt benne egy időkapszulában. Fantasztikus élmény egy időutazást ilyen módon is átélni!

Természetesen nem kerülhet fel a régi helyére a torony újabb üzenet nélkül, mindenki nyomot szeretne hagyni a világban, üzenni akar az utókor számára. Egy üzenetet, fontosnak ítélt gondolatot, talán a jelen egy darabkáját…

Kereszti Roland református lelkipásztor és Sallai Róbert Benedek polgármester abban a lelket melengető helyzetben vannak, hogy az újjáépített toronyban időkapszulát helyezhettek el a jövő nemzedékei számára. Több nemzedék számára csak álom, nekik megadatott.

Sallai R. Benedek Polgármester az alábbiakat fűzte hozzá:

„Ha semmi más eredményt nem sikerülne bemutatnom polgármesterségem alatt, mint azt, hogy sikerült közreműködnöm a református templom megújulásában, magam részéről már akkor is elégedett lennék. Hagyományos időkapszulát helyeztünk el a toronyban épp úgy, mint azt eleink tették. Mindössze ketten írtunk levelet erre a helyre a Nagytiszteletű Úrral. Hivatalosabb időkapszula elhelyezésére az egyházközség is készült. Azonban ezen a helyszínen, a templomtorony legcsúcsában mindössze az az egy üveg van, amelybe Kereszti Roland lelkipásztor, s jómagam gondolatainkat elhelyeztük az utókor részére. Ezt követően részt vehettem a csúcs felemelésének munkafázisában. „Felemelő" érzés volt átélni ezeket a pillanatokat az állványzaton Kovács Sándor ácsmester és csapata társaságában."

Mindannyiunk számára felemelő érzés részévé, szemtanúivá válni egy ilyen ritka eseménynek. A torony újjáépítésében résztvevő minden dolgozóknak szívből gratulálunk a gyönyörű eredményhez. Bízunk benne, hogy az utókor számára is példaértékű a torony, s megszívlelendő az időkapszulában elrejtett gondolatsor.

„Őtet teljes szívből ti mind dícsérjétek…"

KERESZTI ROLAND - LELKÉSZ

Nagyon nehéz üzenetet írni úgy, ha nem tudjuk, ki és mikor fogja azt megkapni.

Mi 2020. december 2-án kaptunk egy majdnem kétszáz éves üzenetet, amikor a korábbi torony korábbi gombjában Csete Lajos lelkész disztichonban írott versét (amely a gyülekezet Aranykönyvében ma is olvasható) és az akkori városi előljáróság néhány gondolatát megtaláltuk. Ők leírták, hogy az 1821-22-ben készült toronygombot 1834-ben egy pusztító vihar leszakította, de még az év májusában helyre is állították. Remélték, hogy az új gomb, csillag és széljelző nyíl sokáig dacol majd a széllel, viharral. Valamint hirdetik a mindennél erősebb Isten megtartó kegyelmét.

Most, közel kétszáz év elteltével abban reménykedünk, hogy az általunk készített toronysüveg legalább ugyanennyi ideig fogja hirdetni, hogy a túrkevei reformátusoknak gondja volt, van templomukra.

Üzenjük annak, aki ezt a levelet – talán kétszáz év múlva olvassa, hogy nem örülünk, hogy a 2021. szeptemberében nagy gonddal és anyagi áldozattal (nemzetünk kormányának segítségével) készülő toronysüveget újra javítani szükséges. Mindent, ami lehetséges és elérhető technikai eszköz volt, használtunk annak érdekében, hogy tornyunk minél tovább tartson. De annak igenis örülünk, hogy reménység szerint lesznek majd akkor is hitüket, keresztyéni értékeiket őrző reformátusok, akik törődnek templomukkal Túrkevén. További kitartást, erőt, áldást kívánunk nektek!

2021-ben nagy munkálatok zajlottak gyülekezetünkben. A tornyon kívül megújult a teljes homlokzat. Minden bejárati ajtót restauráltunk, és a hajó minden ablakát kicseréltük, és új számlapokat készíttettünk a toronyórára. Általános iskolánk két épületben, a Kossuth utcán és a Kálmán király utcán működik. Óvodánk idén tíz éves, és most végre saját épületbe költözhet, amely egy év alatt épült fel a Kálmán király utcában.

A gyülekezet és a város életéről a templomban elhelyezett időkapszula dokumentumaiban olvasatunk. Ide, a torony gombjába, csak a megtalálás élményéért írjuk üzenetünket. Többek levelét fellelheti a Kedves Érdeklődő egy erre a célra nyitott email-fiókban. Ennek belépő kódjait mellékeljük.

Jó emlékezetükben tartsák meg a Kedves Testvérek a 2021-ben Túrkevén, vagy bárhol a világban élő magyar reformátusokat Isten áldásával.

TISZTELT JÖVŐBENI TÚRKEVEIEK!

SALLAI RÓBERT BENEDEK - POLGÁRMESTER

Számomra ismeretlen személyeknek fogalmazom jelen soraim, ennek ellenére nagy szeretettel, hiszen Kereszti Roland Nagytiszteletű Úr felkérésére az utókorral osztom meg jelen sorokban gondolataimat a Túrkevei Református Egyházközség templomának megújításának emlékére.

2021. évben, az eddig szerte a világon több, mint 4 millió ember halálát okozó Covid járvány közben nyílott lehetőségünk (részben pályázati forrásokból, kisebb mértékben az Európai Unió támogatásával, nagyobb mértékben a Magyar Kormány segítségével) megújítani templomunkat. Jelen levelemben ezúton is szeretném megköszönni dr. Semjén Zsolt miniszterelnök helyettes úrnak személyes közbenjárását a Magyar Kormánynál, hogy a jelen felújításra forrásokat kaptunk segítségül és lehetőségünk nyílt a szükséges munkákat elvégezni. Nagy öröm és megtiszteltetés számomra, hogy polgármesterségem alatt újulhatott meg a város legpatinásabb épülete, hogy közreműködhettem ennek szervezésében, melynek városképi, településkarakterizáló hatásán túl legfontosabb szerepe a református egyházi közösség megőrzése. Az elmúlt kb. 300 évben is meghatározó volt a város számára a Református Egyházközség szerepe, s bízom benne, hogy amikor eme időkapszulát az utókor megnyitja, még mindig hatása lesz a város életére e közösségnek.

Elsőként is szeretném megköszönni jelen soraimmal az elmúlt kb. három évszázad alatt Túrkevén szolgálatot teljesítő lelkipásztorok közösségszervező munkáját, amivel létrehozták és megőrizték egyházközségünket, s szeretném kifejezni reményem, hogy a közösség a következő száz évekre is meghatározó szereppel bír városunk életére.

Ugyanakkor nehéz lenne nem hangot adni félelmeimnek, hogy vajon mi vár a következő generációkra utánunk? 2021-re a Föld klímájának változása olyan kritikus méreteket öltött, hogy Túrkeve léptékében is érezhető az időjárási szélsőségek jelenléte és aggasztó képet mutat a Föld ökoszisztémájának megőrzésére. Túrkeve agrárszerkezete mindenkor meghatározta a táj képét, az emberek megélhetését, de már a vegyi anyagok használata olyan széles körben elterjedt, hogy a lokális biológiai sokféleség pusztulását erőteljesen érezhetjük. Mindezeken túl a környezeti válság hozzájárul a világban társadalmi konfliktusokhoz, amire ráadásként jött a lassan két éve tartó világjárvány. Nem tudhatjuk hát, hogy az utókor tisztelettel szól-e majd rólunk, mert ez a kor az, amely a Föld lakhatatlanságát részben előidézte és krízishelyzetbe hozta a bioszférát. Jelenleg csak bizakodni tudunk, hogy az emberiség józan belátása és a technológiai fejlődés segít elhárítani a globális társadalmi összeomlást és jelen levelem bontásának időpontjában egy egészséges élet lehetőségét kihasználni tudó, boldog emberi társadalom él még tájunkon is.

A globális környezeti válságon túl most aggódhatunk a magyarság sorsáért is. E sorok írását megelőző években emlékeztünk meg a nemzettragédiát okozó trianoni békediktátum századik évfordulójáról, amikor szétszabdalták a magyarságot, s a mai napig nem látjuk hogyan sikerül megmaradni egy összetartó nemzetnek. Országunk jelenleg is a 2022-es országgyűlési választásokra készül, amikor lehetséges, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr akár ötödjére is Magyarország miniszterelnöke lehet. Regnálásának idejét majd az utókor talán objektíven tudja értékelni, míg jelenleg érzelmekkel teli viták sokasága közben élteti vagy kritizálja a társadalom országunk vezetését. Az sajnos bizonyos, hogy a nemzeti összetartozás eszméje még mindig nem járja át a magyarságot úgy, ahogy a nemzet számára szükséges lenne. Így a jövő kornak szánt sorok fogalmazása között külön ki kell fejezni azon reményemet, hogy hazánk végre valódi nemzetté válik megosztottság nélkül, belső viták nélkül és a több száz éves széthúzás csökken.

Sok-sok érzelem és gondolat közepette, levelem írásának fogalmazásakor az optimizmus helyett sajnos az aggodalom és a remény a domináns bennem, mert szégyellem városvezetőként, hogy nem tudok többet tenni a jövőkor túrkevei társadalmáért, vagy akár nemzetünkért a reménytelibb jövő érdekében, mert lehetőségeim korlátozottak. A globális hatások messze túlnőnek azon, amit akár országvezetőként is tenni tudunk, így homályba burkolózik a jövő.

Kívánom, hogy jelen levelem felbontásakor egy boldog, fejlődő országot, egy gazdag, kiegyensúlyozott települést vezetnek soraim olvasói. Kérem, javítsák ki hibáinkat, amit elkövettünk, bocsássák meg tévedéseinket és városunk, nemzetünk fejlődéséért dolgozzanak a jövőben is!

Túrkeve, 2021. szeptember 14.

Városnapja képekben

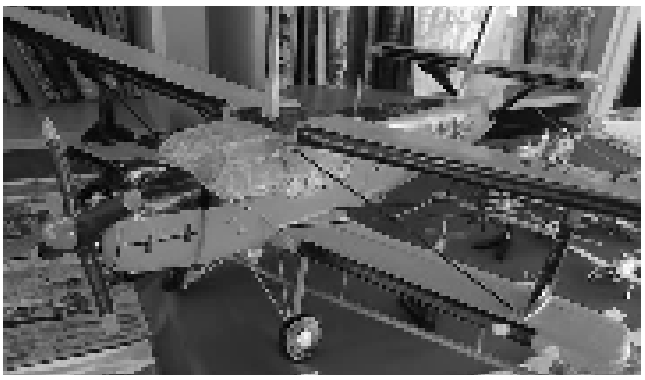

ÚJABB JÁTSZÓTÉRI ELEMEK

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

A Ligetben létrehozott játszótér avatását követően sokan kritikát fogalmaztak meg, hogy nem minden korosztály tudja élvezni. Szeretném hangsúlyozni, hogy személyes véleményem fogalmazom meg akkor, amikor papírra vetem ehhez kapcsolódó gondolataimat: bármilyen előrelépés, fejlesztés zajlik, történik a város különböző pontján, mindig akadnak páran, akik nem tetszésüket fejezik ki. Nem kellene inkább örülni az előrelépésnek? Talán nem lesz hiábavaló, ha a város polgármesterének, Sallai R. Benedeknek ehhez kapcsolódó reagálásából idézek. /főszerkesztő/

„A Liget közösségi térként való átadásának időpontjában (májusban) a város közösségi média felületein többen fogalmaztak meg kritikát azzal kapcsolatban, hogy a város „játszótér-zászlóshajójának" számító Ligetben a legkisebbekre nem gondolt. Ezt az állítást elejétől kezdve cáfolni igyekeztem, miután meggyőződésem szerint a fa játszótéri rész teljesen a legkisebbekre koncentrált. Ennek ellenére bántott a dolog, és a képviselő-testület támogatásával az elmúlt hetekben a Városgondnokság Kft. munkatársaival közösen megvásároltuk és elkészítettük azokat az új elemeket a Ligetbe, amelyek a legkisebbek igényeire reagálnak /remélhetőleg/.

Ezen túl „rendes összeálló vörös" homokkal feltöltött homokozót is rendeltünk, és még egy libikóka is elhelyezésre kerül a fa játszótéri részre. Ezeken túl immár mindössze kettő olyan játék van, amivel fejleszteni kívántuk a Ligetet. A gyermekek részére szánt játszótéri rész további bővítése ezekkel a fejlesztésekkel most tehát leáll a Ligetben. Bízom benne, hogy a lakosság megelégedésére, s főként a gyermekek örömére fognak ezek a fejlesztések is szolgálni. Kérem, vigyázzunk rá valamenynyien!

Mindezen fejlesztések apropóján megemlítem még, hogy a Madarász Házaspár utca területén is megvalósul egy kisebb fejlesztés, hogy bővüljön az ottani játszótér is. Ott a Ligettől eltérő, ellentétes tendenciákra reagálva most épp az 5 év fölötti gyermekeket célozva helyezünk el egy új játszótéri elemet.

A Liget fejlesztését természetesen nem hagyjuk abba. A testület többsége biztosan elkötelezett abban, hogy ezen a cikluson belül egy sok funkciós közösségi tér jöjjön létre úgy, hogy mintegy a város új központjaként találkozási- és kikapcsolódási helyszín egyaránt teret kapjon itt. Megkezdtük a sétányok bővítését az egykori baromfi piac irányába, végre talán átadható lesz a sportpálya rész, amire télire már jégpályával készülünk. A jövő évek fejlesztési terveiben szerepel még a futókör létrehozása és kisgyermekek számára közlekedésnevelési célú mini KRESZ pálya kialakítása. Mindezeken túl a Magyar Kormány segítségét kértük abban, hogy a Liget körbekerítését és védelmét segítő fejlesztéseket valósíthassunk meg, illetve a Liget teljes területét érintő közvilágítás épülhessen ki. Bizakodunk a kormányzat segítségében. Mindezek a hamarosan elkezdődő új üzletsor építéssel együtt már azt a koncepciót és elképzelést hordozzák magukban, amiről többen álmodtunk. A lakossági igényre reagálva közútfelújítások lesznek előtérben a következő évben, illetve játszótérből jövőre a strand területén fejlesztenénk remek, érdekes elemekkel, melyekről természetesen hírt adunk.

Addig is, kérem segítsenek védeni, megóvni a Liget eddig elkészült elemeit, és használják azokat gyermekeikkel, unokáikkal örömmel!"

A VÁROS TÖBB UTCÁJÁBAN FOLYIK ÚTFELÚJÍTÁS

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

A fokozatos fejlődést igazolja, hogy szinte minden lapszámunkban – hónapról hónapra – beszámolhatunk útfelújításokról, mely sokak számára örvendetes tény. Így van ez most is, amikor a Póhamarai és a Garai utcákban folyó munkálatokról adunk hírt.

A Garai utcában a Nóborda és a Kaszap Nagy István utcához hasonlóan kőzet szórásos alépítmény és martaszfaltos borítás kerül. Remélhetőleg közlekedésiminőségi javulást hoz az ott élőknek és az ott közlekedőknek, hiszen már sármentes közlekedésre teremt lehetőséget, és tökéletes a továbbfejlesztésre. Ezen technológiákkal megújításra kerülő utcáinkban a későbbiekben kerülhet kopó rétegű aszfalt tükrözés, erre azonban 1-2 évet célszerű várni, hogy a jelenlegi alépítmény és mart aszfalt „beálljon". Ezekben az utcákban Túrkeve város Képviselő-testületének döntése értelmében saját forrásból valósul meg a fejlesztés.

Talán ismert, hogy a Póhamarai utcára belügyminisztériumi támogatással kezdődhettek meg a munkák. Sajnos az utca hossza miatt ennek tetemes költségei vannak. S habár a kérhető pályázati összeg maximumára pályázott a város és a maximumát nyerték el, ez így is egy csökkentett műszaki tartalmat jelentett.

Sallai R. Benedek polgármester konzultált a műszaki ellenőrrel, aki arról tájékoztatta, hogy ezzel a technológiával (a korábbi tönkrement út alépítményként való kezelése, kőzet szórásos kiegyenlítés, s arra 5 cm kopó aszfalt elhelyezése) csak rendkívül korlátozott mértékű forgalom bonyolítására lesz képes. Ez vélhetően 3,5 tonnás súlykorlátozást jelent az adott útszakaszon. A műszaki osztályvezetővel történő egyeztetést követően arra az elhatározásra jutottak, hogy Túrkeve város Képviselő-testületének segítségét kérik, hogy az előbb említett pályázati tartalom kiegészítésére többlet forrásokat kérnek, ezáltal a műszaki tartalmat bővíteni tudják. Ebben az esetben egy plusz bitumenes rögzítőréteg kerül az alépítményre elhelyezett kőszórásos kiegyenlítésre, arra kerül 5 cm tartó aszfalt, majd ezt kiegészítendően újabb 5 cm taposó, azaz kopóaszfalt kerülne fel. Mindez nagy eséllyel 10 millió Ft értéket meghaladó többletköltséget jelent, azonban így évtizedes mértékben biztosítható lenne a használhatósága az útnak.

Készül a Kaszap Nagy István utca is. A Nóborda utca után a Kaszap Nagy István utca a második, amelynek földes jellegét megváltoztatják a képviselő-testület költségvetési támogatásával. Mind a Nóborda utcán, mind itt normális súlyterhelésre tervezett, útalappal bíró kövezéseket valósítanak meg, martaszfaltos borítással, amire következő lépcsőként majd aszfalt borítás is kerülhet. Az ott élőknek érdemi életminőség javítást hoz a megkezdett fejlesztés, és ez az első lépés fontos ahhoz, hogy a földes utcákat felszámolják. Az idei évben még a Győri, Garai és Nyíl utcák azok, amelyekben ugyanígy szeretnének haladni.

A városban rengeteg utca van rossz állapotban, sok utcában várják az útjavítást, de nem lehet több évtized elmaradását 1-2 éven belül maradéktalanul pótolni, de mindent megtesz a városvezetés annak érdekében, hogy haladjon a fejlesztés, és évről évre jobb körülményeket teremtsenek a városi közutakon. A város képviselő-testülete is kiemelt célként kezeli az utak állapotának javítását, de idő és sok-sok pénz szükséges, hogy ebben utolérje magát a város.

KÖZTEREINK RENDEZETTSÉGE

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

Az olvasóink táborában lévő hölgyek minden bizonnyal egyetértenek velem, amikor a közszájon forgó igazságot említem fel, miszerint, ha takarítunk, rendben tartjuk a lakásunkat, azt senki sem veszi észre, ellenben, ha nem, akkor az szembetűnő hiányosság! Így van ez tágabb környezetünkben is. Jártunkban-keltünkben azonnal konstatáljuk, ha valami nincs rendben, ha ápolt, karbantartott a terület, amellett természetesnek véve a jelenséget, elsétálunk. Furcsák vagyunk mi, emberek!

Ezzel a nem éppen helyénvaló szemlélettel szemben szeretnénk megmutatni, hogy a Városgondnokság Nonprofit Kft. munkatársai nagyon sokat tesznek azért, hogy egyre szebb, ápoltabb legyen környezetünk.

Emellett kiemelem azt a gondolatot is, hogy mindenki tehet a barátságosabb, rendezettebb közterekért, mint ahogy sokan tesznek is. Ha mindenki rendben tartaná saját életterét, vigyázna a környezet tisztaságára, óriási mértékben változna az utcáink képe jó irányba. Eszembe ötlött az a közösségi médiában megjelent plakát, amelynek az volt a felirata, hogy „Csak ezt az egy szemetet felveszem, mondta 7,8 milliárd ember, s a Föld megtisztult."

Ezalkalommal Ökrös János munka- és termelésszervező segítségével számba vesszük a közelmúlt történéseit.

A Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztályával egyeztetve, két területen is beavatkoztak, ahol már nem csak a látvány volt elszomorító, de veszélyt is jelentett a járókelőkre nézve. A Deák Ferenc utcában az iskolába közlekedő gyerekeket, felnőtteket veszélyeztető tűztövist vágták ki egy közúti jelzőtábla tövéből. Az utcából kihajtó vezetők, eddig nem láthatták jobbról, ha valaki kilép a sövény mögül, tehát közlekedésbiztonsági okok miatt is praktikus volt.

A Dr. Nánási Lajos utcai Óvoda közelében lévő magánház előtt kényszerkaszálás történt, hiszen az óvodába igyekvő gyalogos, babakocsis szülőket, és a kisbiciklivel közlekedő óvodás gyermekeket veszélyeztették a járdát benövő gyomok, illetve a szúrós sövények és a járdára belógó szúrós gyomok. Mindkét területen zöldterület-kezelés is zajlott a Városgondnokság munkatársainak jóvoltából.

Tereprendezés történt a Himesdi utca – '48-as park kereszteződésében -, és a Mezőtúri utca-Thököly utca kereszteződésében is. A buszpályaudvar környékén növénykezelés, padkázás, gyomlálás történt, s így egészen megszépült a zöldfelület.

SIKERESEN VIZSGÁZTAK LÁNGLOVAGJAINK

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

Augusztus utolsó napjaiban zárult önkéntes tűzoltóink számára az emelőgépes tanfolyam. Három fő vizsgázott sikeresen. Ezt követően OKJ bizonyítvánnyal, valamint hatósági jogosítvánnyal is rendelkeznek emelőkosaras gépjármű használatára. Ezúton is köszönetüket fejezik ki F. Tóth István szervező támogatását, valamint a tanfolyam és vizsgák lebonyolításában résztvevő személyek munkáját. Remélhetőleg az autó megvásárlása is mielőbb megvalósulhat, melyhez az Önök segítségét is kérték. Az eddigi támogatásokért köszönet és továbbra is várják az autó beszerzését támogatni kívánók adományait Túrkevéért, Túrkeve biztonságáért!

A TŰZOLTÓSÁGI KOCSIFECSKENDŐ MEGÚJULÁSA

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

Elkészült a tűzoltó laktanya előtti kocsifecskendő felújítása, lefedése. Remélhetőleg hosszú időn keresztül ékessége és látványossága lehet településünk főutcájának.

A felújítás támogatók segítségével jöhetett létre, akiknek külön köszönet jár! Deák Imréné és családja, Hollósi Imre, Kostyál Gyula, Bak Richard Zsolt, Ratkai István és Árvai Zoltán segítségének köszönhető a látványos megújulás.

RENDELÉSI IDŐ VÁLTOZÁS

Tisztelt lakosok!

2021. október 31-ig helyettesítés miatt a IV. számú körzet rendelőjében (Dr. Thodory Zsolt József) hétfői és szerdai napokon 13:00-17:00-ig, kedden és csütörtökön 8:00-12:00-ig, pénteki napokon változó időrendben történik a rendelés! Megértésüket köszönjük.

TÚRKEVEI SÉTA

TÖMÖSKÖZINÉ TALPALLÓ ESZTER

Mostanában, ha a város utcáit járom, gyönyörködöm a rendes porták láttán és megállapítom, hogy szép kis település Túrkeve.

Még nem minden utcát láttam, de így is összegyűjtöttem néhányat. Gondozott és rendezett a Munkácsy Mihály, a Csanád, a Rózsa Ferenc, a Kálmán király, a Simon és a Zádor, valamint a Kisér utca. A Nyíl utcában éppen kerítést készített a mester és közben énekelt. Milyen régen hallottam énekelni embereket munka közben! Édesapánkat de sokszor hallottuk, míg dagasztotta a tésztát!

Még van jó néhány porta, ahol a tulajdonos évek óta rendben tartja területét: Rákóczi utca 28., 38., Mikszáth Kálmán utca 1. és 8., Kenéz utca 2., Mátyás király utca eleje, Tuhai utca 4. és 6., Kupa árpád utca 20., Hagymási utca 2. és 2./a és László király utca végig.

Előző írásomban említettem, hogy következő alkalommal már a negatívumokat is számba veszem. Bizony, ha a Petőfi Sándor utcában sétálok, sok hiányosságot tapasztalok. A járdán eső után nem lehet közlekedni, mert megmerül a cipőnk a sok kátyúban megálló víz miatt. Az útpadka néhol olyan gödrös, hogy napok múlva is áll benne a víz, amit egy-egy autó a járókelőkre csap. Ezen az utcán több kisvállalkozás is működik, talán, ha összefognának, lehetne ezen az áldatlan állapoton javítani!

Visszatérve a városi sétákra: egyik nap a Laczka utcában kerékpároztam, ahol Csajbók Ferencné Margó a virágait öntözte éppen. Megjegyeztem, hogy milyen szép kis kertje van, mire Margó megkérdezte, hogy miért nem dicsértem meg a korábban megjelent írásomban.

Nos, kedves Margó, a ti érdemetek sokkal nagyobb! Dr. Szabó Zoltán elnök vezetésével immár 30 éve a kultúra területén szereztetek elévülhetetlen érdemeket. A zeneiskola, a hangversenyek, az emlékünnepek, a fáklyás felvonulások, a Költészet Napi rendezvények, a Balogh János konferenciák megszervezése és lebonyolítása, a testvérvárosi kapcsolatok ápolása és sok minden más, ami hirdeti e tevékenységet.

Köszönjük minannyiótoknak, s kívánunk még legalább harminc tevékeny évet egészségben és sikerekben!

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

BURSA HUNGARICA FELSŐOKTATÁSI ÖNKORMÁNYZATI ÖSZTÖNDÍJPÁLYÁZAT 2022.

Túrkeve Város Önkormányzata az Innovációs és Technológiai Minisztériummal együttműködve 2022. évre Bursa Hungarica Felsőoktatási Önkormányzati Ösztöndíjpályázatot ír ki **Túrkeve Város Önkormányzata illetékességi területén állandó lakóhellyel rendelkező, hátrányos helyzetű, szociálisan rászoruló**

1. felsőoktatási hallgatók számára (teljes idejű, nappali munkarend) a 2021/22. tanév második és a 2022/23. tanév első félévére vonatkozóan („A" típusú pályázat)

2. a 2021/2022. tanévben utolsó éves, érettségi előtt álló középiskolásoknak vagy felsőfokú végzettséggel nem rendelkező, felsőoktatási intézménybe még felvételt nem nyert érettségizetteknek, akik a 2022/2023. tanévtől felsőoktatási intézményben teljes idejű, nappali munkarend szerint kívánnak továbbtanulni.

(„B" típusú pályázat)

A részletes feltételekről, tudnivalókról a pályázati kiírásban tájékozódhat!

A pályázati kiírás 2021. október 5-től letölthető a **www.turkeve.hu** honlapról vagy átvehető a Túrkevei Polgármesteri Hivatalban.

A pályázat beadásához egyszeri pályázói regisztráció szükséges az EPER-Bursa rendszerben, melynek elérése:

https://bursa.emet.hu/paly/palybelep.aspx

Azok a pályázók, akik a korábbi pályázati években regisztráltak a rendszerben, már nem regisztrálhatnak újra, ők a meglévő felhasználónév és jelszó birtokában léphetnek be az EPER-Bursa rendszerbe.

A pályázati űrlapot az EPER-Bursa rendszerben kitöltve, véglegesítve, onnan kinyomtatva, aláírva, papíralapon, a megjelölt kötelező mellékletekkel együtt kell benyújtani a Túrkevei Polgármesteri Hivatalba.

A pályázati kiírásban meghatározott valamely melléklet hiányában a pályázat formai hibásnak minősül.

A pályázatok rögzítésének és az önkormányzathoz történő benyújtásának határideje: 2021. november 5.

A pályázat benyújtásának helye: Túrkevei Polgármesteri Hivatal5420 Túrkeve, Petőfi tér 1.

A pályázatok 2021. december 6-ig az önkormányzat Bursa-elbírálási szabályzata szerint kerülnek elbírálásra. A Bursa-elbírálási szabályzat megtekinthető a www.turkeve.hu honlapon.

A döntésről az önkormányzat az EPER-Bursa rendszeren keresztül elektronikusan értesíti a pályázókat.

HÍREK A PETŐFIBŐL

MOLNÁR MAGDOLNA

Az iskolakezdést mindig nagy izgalom előzi meg, legfőképp az óvodát elhagyó 1. osztályosok és az alsó tagozatból a nagyok világába belépő 5. évfolyamos diákok és szüleik részéről. Három első osztály kezdte meg tanulmányait a Petőfi Sándor Általános Iskola falai között, akik tanítóik – Hajósné Bornemisza Edit, Kovácsné Szécsi Mária és Oroszné Lengyel Katalin – segítségével az átmenet nehézségeit oldották a „Fecsketáborban" szeptember első napjaiban. Immár ők is a betűvetéssel ismerkednek.

Három osztállyal indult az 5. évfolyam is Fábiánné Nagy Edit, Ferenczi Mária és Törökné Semegi Éva vezetésével. Nagyon gyorsan sikerült hozzászokni az alsó tagozattól eltérő körülményekhez, igazolva, hogy már rutinos iskolások.

A 2021-22-es tanévet megelőzően két tanév is a Covid járvány árnyékában telt. Addig ismeretlen helyzettel kellett szembenézni, s folytatni az oktató-nevelő munkát. Számtalan tapasztalatot szerzett diák és tanár egyaránt. Új programokat, új felületeket, új módszereket tanultunk mindannyian. Ez év nyár végén, szeptember elején bíztunk benne, hogy mindezt magunk mögött hagyhatjuk, s a számunkra természetes jelenléti oktatással tudunk dolgozni. Várakozásaink nem teljesen váltak valóra, hiszen a vírus változatlanul köztünk van, ennél fogva szedi is „áldozatait".

Négy osztályunk került karantén alá, de a lap megjelenésekor már ők is visszatértek a megszokott jelenléti oktatáshoz. Reméljük, hogy jelen tanévben mindössze egy rövid intermezzo volt, figyelmeztetve bennünket, hogy vigyázzunk magunkra és egymásra!

Bár még csak egy hónap telt el az iskolai tanévből, máris számtalan szabadidős program színesítette a diákéletet. Iskolánkban változatlanul működik a DSE (Diák Sportegyesület), a PDE (Petőfi Diák Egyesület) és a Palánta tehetséggondozó műhely. A PDE szervezésében jutalomkiránduláson vehettek részt diákjaink, akik Ópusztaszerre látogathattak el. Pár nappal később egy utólagos gyereknap adott lehetőséget az önfeledt játékra, majd a Palánta tehetséges tagjai kirándulhattak Gyöngyösre, a Mátra Múzeum kincseit megcsodálni és egy kalandos bobpályán lesiklani.

A Magyar Diáksport Napján az egész iskola apraja, nagyja megmozdult. Játékos versenyeken mérettették meg magukat, bemutatókon vehettek részt. Az időjárás is kegyeibe fogadta e szabadidős programokat, hiszen ragyogó napsütésben tudtuk megtartani a gyerekek legnagyobb örömére.

Megrendülten értesültünk tanítványaink családjának tragédiájáról.
A Túrkevei Petőfi Sándor Általános Iskola valamennyi dolgozója és tanulója mély megrendüléssel osztozik a családok fájdalmában, gyászában.
Megnyugvást és sok erőt kívánunk!
Emlékük legyen áldott, pihenjenek nyugalomban, csendben!

30. TANÉVNYITÓ
AZ EGRESSY BÉNI ZENEISKOLÁBAN

DR. SZABÓ ZOLTÁN

Jubileumi év az idei civil szervezetünk számára: hiszen 30 éve, 1991. május 25-én alakult meg a Túrkevéért Alapítvány, másrészt egy évvel később hívtuk életre az Egressy Béni Zeneiskolát, amelynek 30. tanévét nyitottuk meg szeptember 7-én.

Visszatekintve a három évtized történéseire, elmondhatjuk, hogy sok irányú tevékenységünk nyomán maradandó értékek jöttek létre a kultúra, az oktatás-zenei képzés, a környezeti nevelés, városunk külső kapcsolatainak kiépítése terén. Zeneiskolánk a túrkevei anyaintézménye tagintézményt működtet Kengyelen /alapítva 1994-ben/ és Kétpón /alapítva 1998-ban/. 2021. augusztus 1-től intézményünk új vezetője Németh Ákos, miután a korábbi igazgatót, Varga Ákost, saját kérésére a Túrkevéért Alapítvány Kuratóriuma, mint munkáltató felmentette.

Természetesen Varga Ákos ütős hangszert oktató tanárként dolgozik tovább Túrkevén. Új tanszakok is várják az érdeklődő növendékeket, rézfúvós és citera bővítette a kínálatunkat. Fontos, hogy a zeneiskola épületének festése, az Önkormányzat által biztosított forrásból, a nyár folyamán megtörtént.

A zenei oktatás mellett továbbra is tervezünk irodalmi és zenei programokat, ahová várjuk az érdeklődőket szeretettel.

140 éve született Finta Sándor
– A Testvéreim és én II. –

KAPÁS JÁNOS ZSOLT - MÚZEUMIGAZGATÓ

2021-ben 140 éve annak, hogy Finta Sándor, Túrkeve egyik legjelentősebb művészegyénisége meglátta a napvilágot. Ennek alkalmából cikksorozatban elevenítjük fel életpályájának történetét.

Finta Sándor „A kisbojtár” című regénye 1932-ben jelent meg New York-ban. A kötet hatalmas népszerűségre tett szert az Egyesült Államokban. A szerző gyermekkori élményeit mutatja be, írói fantáziával kiszínezett regényes formában. A következő évtizedben több folytatása is napvilágot látott. Ezek közül az 1940-ben megjelent „Testvéreim és én” címűt a New York-i közoktatási tanács kötelező olvasmányként fogadta el. A regényt hetven év után a Finta Múzeum 2020-ban jelentette meg magyarul. A kötet számos humoros és fordulatos fejezetet tartalmaz, melyekből részleteket mutatunk be kedvcsinálóként a teljes regényhez:

EGY KÍSÉRLET ÉS ANNAK KÖVETKEZMÉNYEI

„Egy nap közöltem a fivéreimmel, hogy ha segítenek nekem egy olyan kannát keresni, amit szorosan le tudok zárni, akkor hatalmas meglepetésben lesz részük. István azt javasolta, hogy nézzünk körbe Haldeck úrnál, mivel nála valószínűleg találunk majd nagy kannát. Tüstént indultunk is a kis boltba. Amikor a tulajdonos látta, hogy mind beözönlünk, aggódott kissé, de aztán megkönnyebbült, mikor elmondtam neki, hogy csupán egy nagy, üres kannára lenne szükségünk. Míg Haldeck úr a raktárban keresgélt, bizalmasan közöltem vele, hogy gőzt fogunk előállítani, magas nyomás

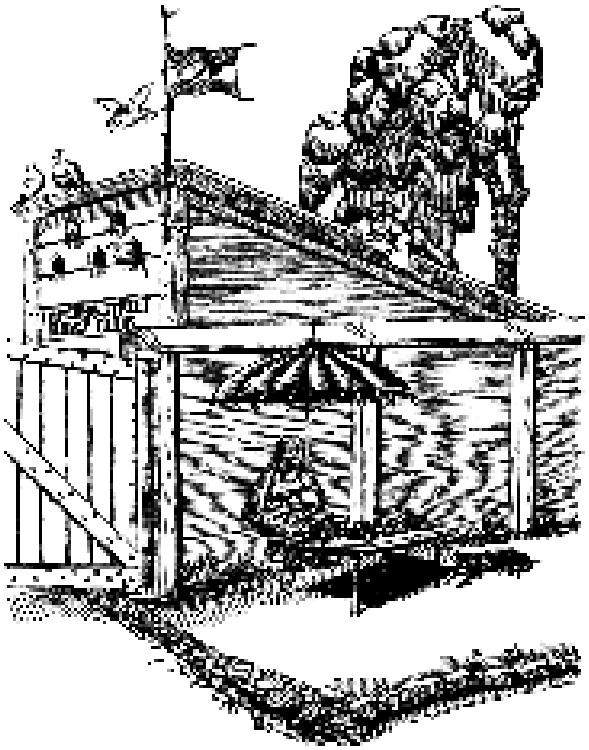

alatt.

– Hogy micsoda? – kérdezte Haldeck úr felegyenesedve, és aggodalmasan nézett rám. – Gőzt, magas nyomás alatt? Remélem, nem itt a boltomban, vagy a közelben akarjátok csinálni?

– Nem, dehogy! – biztosítottam. – A faházunkban hajtjuk végre a tudományos kíséreltet.

Ezt hallva megnyugodott, és már lehetett is vele üzletelni. Vettünk tőle egy meglehetősen jó állapotú olajos kannát. Hazafelé nagyszerűen lehetett dobolni rajta.

Mikor Juli néni látta, hogy visszajöttünk a faházba, és hallotta, amint bent szorgoskodunk, ő is aggódni kezdett. Megpróbálta lekenyerezni édesanyámat: küldött neki két gyönyörű almát, és kérte, hogy szüntesse be a faházból kiszűrődő lármát. Édesanyám elfogadta ugyan az ajándékot, de nem avatkozott bele a „tanulmányunkba", mert felettébb örült, hogy végre otthon, szem előtt találunk magunknak szórakozást.

A harmadik napra a kannával folytatott kísérleteim során teljesen meggyőződtem arról, hogy nyomás alatt rengeteg gőzt elő tudok állítani.

Volt egy alkoholos lámpánk, azt gyújtottam meg, hogy felforraljam a vizet a kannában. A kanna tetején a nyílást nyitva hagytam, de a menetes kupakkal egy fordítással azonnal rá lehetett zárni. Felforrt a víz és a keletkező gőz sziszegve, mint egy kígyó áramlott kifele a kis lyukon.

Ettől a hangtól Juli nénin azonnal páni félelem lett úrrá. Féltette a standját, ami közvetlenül a faházunk mögött állt. További három almát küldött édesanyámnak, aki ekkor már csak kijött, hogy megnézze, mivel játszunk, és ránk szólt, hogy ha lehet, ne idegesítsük Juli nénit ezzel a különös zajjal.

Szót fogadtunk édesanyámnak, és hogy Juli néni megtépázott idegeit megnyugtassuk, rázártam a kannára a kupakot, és minimálisra vettem a lángot. Ezután kimentem az udvarra a többi fiú után, akik éppen fadarabokat keresgéltek, hogy kis vízi kereket készíthessenek, amit gőzzel hajtunk majd. A faházban benn hagytam Lukácsot. Ő azt gondolta, nem vettem észre, milyen kis lángon ég a lámpa, ezért feltekerte úgy, mint amikor a gőz olyan szépen sziszegett ki a kannából.

Ezután Lukács is csatlakozott a többiekhez, akikkel éppen arról tanakodtunk, hogy talán megvehetnénk azt a kis gőzmozdonyt, amit Haldeck úr most kapott Nürnbergből. Ha lenne elég pénzünk rá, akkor a kannából készített gőzölőnkkel mindenféle tudományos kísérletet tudnánk végezni.

Abban a pillanatban a hátunk mögött egy recsegő-ropogó hang hasított bele a levegőbe. Felrobbant a forraló! Kiáltozás és sikoly hallatszott mindenfelől. Egy ideig semmit sem láttunk a ködtől, ami a faházat és az egész udvarunkat beterítette.

Amint kezdett kitisztulni, hallottuk, hogy Juli néni visító hangján segítségért kiált. Láttuk, hogy a pajta teteje előrecsúszott, és átesett Juli néni, az ernyője és az almás standja felett. A pajtának immár nem volt teteje. Szerencsére senki nem tartózkodott bent, így nem esett nagyobb baj. Juli néni teli torokból üvöltött. Odaszaladtunk hozzá, hogy kimenekítsük. Félelmében nekünk ígérte a következő száz év alma- és körtetermését, csak szabadítsuk ki. Miután a tetőt megemeltük, és Juli néni rájött, hogy az ijedtségen kívül más baja nem esett, a beígért ajándék mennyisége percről percre csökkent. Mikor végre kijutott a tető fogságából, a nekünk ígért jutalmakból fenyegetések lettek. Juli néni felkelt, és minden porcikáját megtapogatta, hogy megbizonyosodjon, öreg csontjai épségben vannak. Miután elégedetten konstatálta, hogy nem lett semmi baja, megvizsgálta az ernyőjét is. Az ernyő szintén egy karcolás nélkül úszta meg a balesetet. Ekkor Juli néni odafordult hozzánk, és teljes erőből nekiállt a fejünket püfölni az ernyővel.

Elugrottunk előle, és megpróbáltunk kereket oldani a tömegen keresztül, amely a robbanás hangjára összesereglett. De jaj nekünk! Ekkora csődületen keresztül nem volt menekvés! Abban a pillanatban megérkezett Karácsony úr, és mikor látta, mit tettünk a házával, féktelen dühbe gurult és azon mód ki akart minket dobni a bérleményből.

– Hosszú ideje jó barátok voltunk – mondta a fiúknak, akik bánatosan ácsorogtak a megrongálódott faház előtt –, de mostantól ellenségek vagyunk! Odafordult anyámhoz, aki már az első felfordulást hallva kiszaladt az udvarra. – Megparancsolom, hogy azonnal hagyják el a házamat! Vigyék a koszos sast is, amely szüntelenül fenyegeti a szomszédokat! Vigyék a galambokat, amik tönkretették a házam tetejét! Vigyék a több száz énekesmadarukat, amik állandó csiripelésükkel elviselhetetlenné teszik az életet! Vigyék a fiaikat, akik olyan nagy csirkefogók, hogy fennállása óta még a Pokol utca sem látott annyi csínytevést, amit ezek öt perc alatt kitalálnak. Itt nem lesz több zajongás, nem lesz több robbantás. Békében akarok élni!"

ŐSZI MŰVÉSZETI NAPOK

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

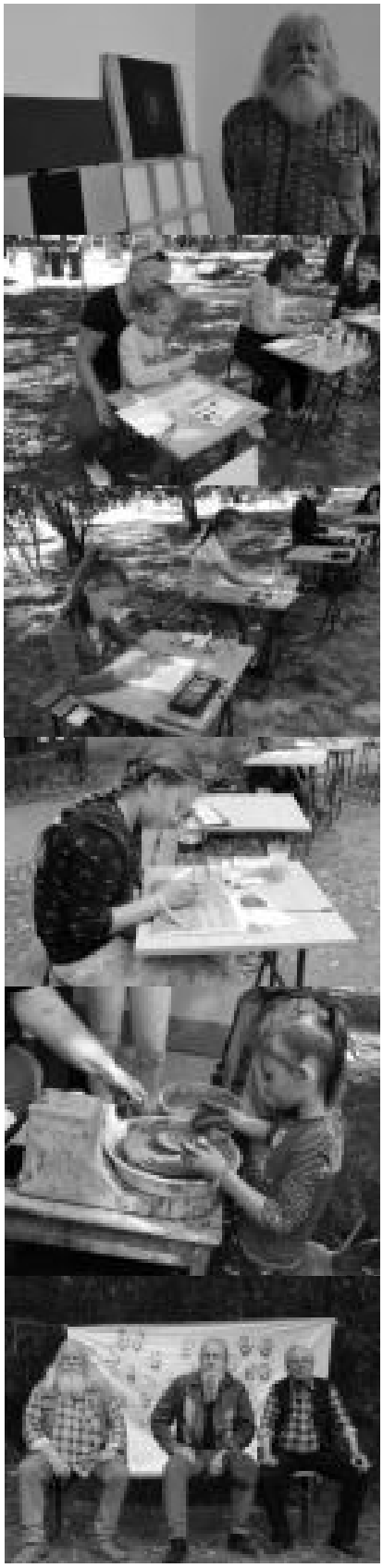

„A művészet lemossa a hétköznapok porát."
(Pablo Picasso)

Egy ragyogó őszi napsütéses hétvégén lehettem részese a világ kíváncsiskodó szemek elől rejtőzködő, hatalmas fák tövében meghúzódó Fekete István Oktató Központban az Őszi Művészeti Napoknak.

Volt egyszer egy Kevi Kör… A program keretében emléket állítottunk ennek a kiemelkedő időszaknak is. Sokaknak elevenen él emlékezetében az a nyüzsgő művészeti élet, amelyet a Kevi Kör alkotóinak jóvoltából élhettünk meg. Ezen a hétvégén erre az időszakra is visszapillantottunk, felidézve a kezdeteket. A közelmúltban megjelent – a Finta Múzeum fennállásának 70. évfordulójára kiadott – Emlékkönyv 7 című kötet is egy teljes fejezetet szánt a Körnek. Takács Mihályné és az egyik alapítótag, Fehérváriné Zalezsák Ilona tollából jelent meg az írás, melyből idézek.

„Túrkevén a képzőművészetnek volt hagyománya, de túltás nélkül állítható, hogy a képzőművészetet a városban a Kör honosította meg. A Finták, a Kordák és a többiek közös tudat nélkül képviselték szűkebb pátriájukat. A folytatás és a hagyományteremtés a Körnek jutott osztályrészül. Túrkevén 1969-70-ben egy olyan művészeti alkotó közösség alakult, ami évtizedekig meghatározó szerepet játszott a város kulturális életében. Az összejövetelek az alkotáson, egymás műveinek elemzésén túl a baráti kapcsolat ápolását is jelentette, ami a csoport legerősebb megtartó ereje volt.

A cél: összefogni azokat, akik a képzőművészet nyelvén önkifejezési vágyat éreznek. A Kör tagjai személyes példamutatással hatottak környezetükre. Minden közösség életében vannak kitüntetett időszakok. A tagokat az alkotási vágy, a város szellemi, kulturális életében való aktív részvétel jellemezte. Egy pezsgő kulturális élet mozgatói lettek a Kör tagjai."

Csoda hát, hogy nosztalgiát érzünk? Nem titkolt szándék volt a hétvégén, hogy a Kevi Kör emléknap megszervezésével - kicsiket és nagyokat bevonó alkotó tevékenységgel - lehetőséget teremtsünk, teret adjunk a művészet adta kifejezésnek.

A szabad önkifejezés művészeti vezetői: Bácskai Bertalan festőművész, Bereznai Péter Munkácsy-díjas szentendrei festőművész, Holó Hóbel László békéscsabai festőművész, Szegedi Sándor fotóművész, Sudár Anette keramikus, s jómagam voltunk.

A kisebbek számtalan technikát kipróbálhattak, az avatott szakemberek segítségével, útmutatásaival szabadon alkothattak, mely szemmel láthatóan nagy boldogsággal töltötte el őket. Jó volt látni a felfedezés örömét szemükben, vagy az agyag formálása során érzett elégedettséget. Az oktatóközpont előadótermében kiállított profi festőművészek alkotásai és Havancsák Gyula számítógépes grafikái mellé a nap végén a különböző korosztályt képviselő amatőrök munkái is felsorakoztak.

Mind emellett felszabadult örömöt jelentett a kulináris élmények élvezete is, hiszen a bográcsban főtt topogó, a babgulyás valóban különleges volt, s mindezt együtt élhettük meg. Jó helyen, jó társaságban lenni mindig felejthetetlen élmény!

A program a EFOP 1.5.3.-16-2017-00048 azonosító számú projekt keretében valósult meg.

Tajti-Hajós Sándor versei

Magyarok vagyunk

Magyarok vagyunk, magyarok lettünk,
a Kárpát-medencében letelepedtünk.
Avarok, Besenyők, Hunok, Kunok, Jászok,
mi voltunk, igen, azok a nagy íjászok!
Hosszú volt az utunk míg ide érkeztünk,
keleti széllel kísérve bandukolva jöttünk.
Sztyeppéken, zúgó folyókon, hegyeken át,
a Kárpát-medencében vertünk tanyát.
Egy nagy közös népcsoporthoz tartozunk,
mindahányan már magyarok vagyunk.
Lehetsz, Jász, Kun, Hun, Besenyő, Avarok sarja,
már egybeolvadtunk az Isten így akarta.
Egy az Isten, egy a hazánk, egy a sorsunk!
Ne feled, a sorsodat, a jövőt, te is alakítod!
Őseink, amit ránk hagytak nemzedékeken át,
mi féltve védjük ezt az áldott magyarhazát!

Álmodtam egy jobb világról

Álmodtam egy szép hazáról,
álmodtam egy jobb világról,
ahol mindenki boldogan élhet,
nem gyötri a sors, e nehéz élet.
Micsoda sors ez, csak buzdít, ígér,
célt suttog, s nem teljesít felém.
jobb lesz, csak bontogasd szárnyaid,
majd eljutsz oda, ahova vágyálmaid.
A bánatból már volt, s van elég,
valami jót, szépet, kellene megélni még.
Várom a megváltó csodát, esengve,
elvarázsolt szavakkal újra ébredezve.
Gúzsba kötve nehéz megélni remegve,
e világot a jó isten nekem teremtette?
Nem ezt álmodtam, valami mást,
ami nem jött el, hiába vártam egy életen át.
Szeretném e szavakat kemény kőbe vésni,
hogy ne tudja majd kitörölni senki,
nem ezt álmodtam, tudja meg mindenki,
az ígéret földjén sem könnyű élni.

A városom

A Túr folyó partján, a puszták mezején,
a Nagykunság szívében van egy város rég.
Őskortól már lakott, benépesült e táj,
Túrkeve a neve, régóta már!
A kunok városában, ott születtem én,
ott nevelt fel a jó anyám, hej, de nagyon rég!
Nádfedeles kisházikó emlékszem még rád,
benned dédelgetett a drága jó anyám.
Áldott ez a város, én nem feledem,
itt kezdődött el az én életem!
Túrkevén születtem, ezt le nem tagadom,
sokat jelentesz nekem, szülővárosom!
Nem hagylak el soha, bármit hoz a sors,
engem a honvágy mindig visszahoz.
Ideköt sok minden, a gyermekkor, a múlt,
Te vagy az otthonom, a szívem hozzád húz!
Szülőföldem, otthonom, a városom,
kiáltom az égbe: Itt születtem, ide tartozom!
Ha gyötör már az élet és bánt engem a sors,
akkor is a szívem mindig hazahoz.

Őszinteség, tisztesség, becsület, érzés. „Aki a múltját nem vállalja megtagadja önmagát”

Tiszta szívvel szabadnak születtem, érzékeny lélekkel áldott meg az isten. A világra jőve, könnyes szemmel az égfelé nézve, istenem, adj erőt, hát élnem kéne. Az isten megáldott engemet, hogy a nehéz napokat is túléljem. Nem adott többet, csak annyit, mint másnak, a többi reám vártak. A gondolat, az érzés, a cselekedett mozgatórugója diktált, hogy teljesüljön ki az életem, ahogyan én akarom, amire vágyom ezen a világon. Az élet sokszor próbára tett, gyötört, nem tagadom, de harc nélkül az életunalom. A rosszat, a gonoszt, a sunyit, a hitványt megvetem, a szépet, a jót, a jóindulatot, a jóságot az élet legjavát örömmel fogadom, veszem. A könyörtelen oly nehéz napokon, a múlóidőn sok éven át, megvívtam már ezer csatát, de valami itt bent, még néha fáj, egy érzés a haza iránt!

DÍSZVENDÉGEK VOLTUNK A STEFÁNIA PALOTÁBAN

DR. SZABÓ ZOLTÁN

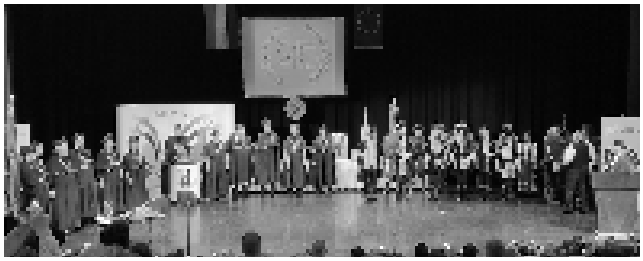

A Falvak Kultúrájáért Alapítvány idén 25. alkalommal szervezte meg a Magyar Kultúra Napja gálát. A COVID pandémia miatt a januári programot előbb május végére, majd szeptember 18-ára kellett halasztani. Az idei programra díszvendégként kapott meghívást a 30. születésnapját ünneplő Túrkevéért Alapítvány.

Több száz fős közönség előtt volt módunk bemutatni Túrkeve Város értékeit, azokat az eredményeket, amelyeket civil szervezetünk a három évtized alatt elért. Élő produkciókat a járvány miatt nem vihettünk, de a soksok video anyagból szerkesztett anyag így is lehetőséget nyújtott megismerésünkre. Kántorné Bíró Emília alpolgármester-asszony ünnepi köszöntőjében szólt a jelenlévőkhöz, köszöntötte a lovagi elismerésben részesülőket, beszélt a túrkevei eredményekről, kiemelten a Túrkevéért Alapítvány tevékenységéről.

A Magyar illetve Egyetemes Kultúra Lovagja címet 34 személy vehette át, átadásra került az Örökség serleg is. A színházterem előcsarnokában rögtönzött kiállításon bemutathattuk Füleki Gábor és Bácskai Bertalan festményeit, Luka Lajos népi iparművész fűzbútorait. Nagy Istvánné személyesen mutatta be a kun hímzés munkafolyamatát, valamint a kész alkotásokat. A kevi ízek – Kovács Károly húsipari és Kelemen Tamás sütőipari termékei is - nagy sikert arattak.

Köszönöm mindazoknak, akik a budapesti program megszervezésében, sikeres lebonyolításában részt vettek, segítették annak megvalósítását!

ARANYPÁVA-DÍJ

SIMON ÉVIKE ÚJABB SIKERE

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

Nem hiszem, hogy van olyan ember kisvárosunkban, aki ne ismerné Túrkeve dalos pacsirtáját, Simon Évikét. Az ifjú hölggyé cseperedett énekes zenei gyökerekkel rendelkező családban nevelkedett, így természetes módon magába szívta ennek szeretetét. Mind emellé hatalmas szorgalom és tehetség társul, nem meglepő tehát, hogy a számtalan versenyen történő elindulását sikerek, elismerések garmadája követi.

Szeptember közepén a Pájer Antal Művelődési Ház adott otthont a 20. Kóta Aranypáva Térségi és Országos Népzenei Minősítő versenynek, melynek keretében a rendezvény legfiatalabb résztvevőjeként Évike a hangszeres és énekes kategóriában is csodálatosan szerepelt, teljesítményével elnyerte az Aranypáva-díjat. A zsűri soraiban Birinyi József elnökletével Némethné Süveges Zsuzsanna és Szabó Viola népzenészek ültek. A minősítő oklevelek átadását követően a színpad dalvirágba borult, minden résztvevő együtt énekelt, ami felemelő és megható érzéssel töltötte el a hallgatóságot.

Szívből gratulálunk az újabb elismeréshez és további csodás sikereket kívánunk Túrkeve pacsirtájának!

JÁSZKUNSÁG 7. KÖTET
KÖNYVBEMUTATÓ TÚRKEVÉN

DR. HABIL ÖRSI JULIANNA

A múzeumnak a kiállításnyitás, a könyvkiadónak, a szerzőnek, szerkesztőnek a könyvbemutató az ünnep. Az idén úgy adódik, hogy ez utóbbiból öt is van az idén Túrkevén.

A covid járvány bezárta az embereket. sőt elzárta egymástól. Ki így, ki úgy megtalálta az elfoglaltságot a saját maga világában. A szerzők elmélyültek gondolataikban, a szerkesztők felgyülemlett írásokat lapozgattak, tollat ragadtak és egymás után születtek a kéziratok, a megszerkesztett könyvek. Hála Istennek, a támogatók sem maradtak el. A mi kiadványainkat a Magyar Művészeti Akadémia, a Nemzeti Együttműködési Alap és egy-két lokálpatrióta magánvállalkozó támogatta. Természetesen a kiadóknak (Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Tudományos Egyesület és a Túrkevei Kulturális Egyesület) is mélyen a zsebükbe kellett nyúlniuk. A szerzők pedig önzetlenül lemondtak a munkájuk díjazásáról. (Csak halkan jegyzem meg, hogy melyik az a szakma, foglalkozás, amelynek képviselői sokszor vannak ebben az állapotban.)

Most csak az általunk kiadott három könyvről beszélek. Melyek ezek? A népi kultúra elkötelezettjei; Kihívások és válaszok a népi kultúrában; Jászkunság 7. kötet. Miért tartottuk, tartjuk e könyvek megjelentetését fontosnak?

Itt vannak, voltak közöttünk azok az emberek, akik fontosnak tartják, hogy tudásukat megosszák a helyi közösségekkel, pályatársaikkal, barátaikkal, fiatalokkal és idősebbekkel. „A népi kultúra elkötelezettjei" című könyvben felidézhetjük a Finta testvérek, a Hollandiába szakadt Ratkai Lajos túrkevei származású szobrászok munkásságát, vagy Gy. Vad Erzsébet, Csikós Tóth András, Füleki Gábor festőművészek kiállításait. Mind megannyi vallomás a szülőföldről, az itt élő emberekről. Ide soroljuk a Nagykunság többi településén tevékenykedő művészeket (Györfi Sándor), írókat (Körmendi Lajos) is. Az audiovizuális kultúra is közöttünk Papi Lajos fényképeivel, vagy Karácsony Sándor nagykunsági filmjével. A népművészek is hasonló elkötelezettséggel fognak tűt a kezükbe és hímeznek (Túrkevei Népi Díszítőművészeti Kör élén Nagy Istvánnéval), faragják a fát kunkapuvá (Bugyik Lajos, Andrási Mihály), vagy fonják a fűzvesszőből a szebbnél-szebb bútorokat (Luka Lajos). A világhírű Kántor Sándor fazekas műhelyében generációk lesték el az agyagformázás és festés titkait. Milyen jó lenne, ha a mai fiatalokat is lenne, aki Luka Lajos műhelyébe, vagy a hímzők foglalkozásaira irányítaná. A fiatalok fogadókészségét tapasztaltam idén nyáron, hogy milyen örömmel kezdték a kalapáccsal a szoborvésést a népi iparművész irányításával. Szabó Ildikó babagyűjteménye is szép példája egy-egy fiatal elkötelezettségének.

Rendhagyó módon ebben a könyvben azon kutatókkal is megismerkedhetünk, akik a népművészek, művészek pártfogói, segítői, a népi kultúra kutatóival. Ismerkedjenek meg az életútjukkal.

A másik könyv a Kihívások és válaszok a népi kultúrában. A könyvszerkesztővel annak megfelelően válogattuk az életművemből a

tanulmányokat, hogy bemutassuk, mit jelent az, hogy interdiszciplináris a munkásságom. A bibliográfiám a Kötődés című 2015-ben megjelent könyv folytatása. Nyugdíjastársaimat is arra biztatom, hogy nyugdíjba menetel után is lehet hasznos tevékenységet folytatni, amely örömet jelent.

A következő bemutatandó könyv a Jászkunság évkönyv 7. kötete. Igen ez már a hetedik, de jelzem, hogy már a következő két kötet is egyben van, kiadásra vár. Bízom benne, hogy a 8. még ebben az évben megjelenhet.

No, mit olvashatnak a 7. kötetben? Nehéz egy 400 oldalas kötetből válogatni. Ráadásul 29 szerző írása olvasható 10 fejezetben. Az első fejezetben a Múltra épített jövő található. Itt a tanulmányok az értékőrzésről, a helyi tudás átadásról szólnak. Új ismeretet ad Tóth Csaba és szerzőtársai az alföldi kunhalmokról. Tudták Önök, hogy a mezőtúri gimnázium épületet régebbi, mint a híres debreceni kollégium, vagy a karcagi Zádor-hídnak testvéröccse a debreceni kilenclyukú híd?

A második fejezet időben és témában is igen változatos. Talán sokakt érint, hogy csorog-e ereinkben a kunok vére. A tudósok mai napig vitatkoznak arról, hogy mennyi a nádasokban megbújt és a török vész elmúlása után visszajött őslakosság és mennyi a betelepült népesség aránya. Erre próbál választ adni egy kutató az 1591-92. évi török összeírás leközlésével. Megdöbbenéssel kell megosztanom azt az újabb ismeretemet, hogy dr. Györffy Lajos korábbi múzeumigazgató már régen lefordította ezt a deftert, de sajnos nem került be a Finta Múzeumba. Lehetséges, hogy Alma Atába kell elutaznia annak a kutatónak, aki ennek nyomába ered. Itt már az örökösök figyelmét is szeretném felhívni, hogy az örökségükkel bánjanak jól, legyenek azok tárgyak, írások, szellemi hagyatékok. Ajánlják fel a helyi múzeumnak, vagy őrizzék, de minden esetben maradjon itthon, Magyarországon. Manapság divat a családkutatás. Egy példát erre is találunk a kötetben. Az emlékek megosztása másokkal ugyancsak megőrzendő, legyen az háborús emlék, vagy a kitelepültek, kitelepítettek hazatalálása. A harmadik fejezetben a hagyományőrzők tevékenységéről van szó. A mi hagyományos ételünk a birkapaprikás, a szolnokiaké a gulyás. Fontos lenne a kunhímzés megtanítása az iskolákban, hiszen ez a Magyar Szellemi Kulturális Örökség emblematikus tárgya. A honismereti szakkör keretében a magyar, kun örökség megszerettetése, továbbörökítése is fontos.

Hogy a tanároknak milyen fontos és sokoldalú szerepe van az ifjúság nevelésében azt Novák László mutatja be 17-19. századi források alapján. A deákok voltak ugyanis sokáig az írás, olvasás egyedülálló közvetítői a falvakban., kis városokban. Hogyan válogassunk napjaink könyvkínálatából – erre ad mintát Rideg István ny. középiskolai tanár. Ugyancsak ő tőle olvashatunk szép példát az ember és az állat lelki kapcsolatáról.

A Bácskában élő kitelepült nagykunok utódai is megszólaltak. Talán még van, aki emlékszik Kórizs Józsefre, aki lelki rokonságot vállalt Kórizs Istvánnal, amit meg is tartott haláláig. Besnyi Károly pedig a trianoni évforduló kapcsán jött el a KÉK meghívására és tartott beszámolót arról, hogy milyen ott élni egy értelmiséginek.

A Jászkunság évkönyvben nemcsak bölcsészeti, de más tudományok képviselői is írnak időnként. Lengyel Lajos professzornak mezőgazdaságról szóló tanácsai igen hasznosak a mezőgazdaságban dolgozók számára. Dr. Tóth Albert pedig az 1950-es évek gyapottermő rónaságáról. Rideg tanár úr irodalommal foglalkozik, de a karcagiak tudják, hogy nyugdíjas korában lelkes kertművelő lett, sőt a munkáját naplóban is feljegyezte napjainkban. Most ezt is közzé teszi.

Az oktatás-kultúra fejezetben bemutatunk egy kunmadarasi igazi néptanítót. Két filmrendezővel, illetve alkotásaikkal is megismerkedhetünk Vitézy László és Karácsony Sándor személyében. A további fejezetekben civil szervezeti életről, projektekről, könyvbemutatókról olvashatunk.

Végezetül megemlékezünk három kiemelkedő személyről, akik a közelmúltban hunytak el: dr. Csatári Bálint Alföld-kutató (Kunmadaras-Kecskemét), dr. Dienes Erzsébet (Kunhegyes-Szolnok) honismereti szakkörvezető, Kopasz Árpád (Kunmadaras-Kunhegyes) a Szolnoki Gulyásfesztivál díszpolgáráról és Fejes László (Karcag) íróról, mentősről.

Mindhárom könyvet szeretettel ajánlom az érdeklődők figyelmébe.

A népi kultúra elkötelezettjei

Könyvbemutató Túrkeve Város napján

DR. HABIL ÖRSI JULIANNA

Napjainkban erős elkötelezettséggel kell rendelkeznie annak, aki a magyar kultúra megőrzéséért harcol, legyen az író, költő, kutató vagy művész, népművész, a tehetségek pártfogója, támogatója. A mai átpolitizált, elgépiesített világunk ugyanis nem kedvez a nemzeti értékek megőrzésének, továbbvitelének. Most egy szeletét mutatjuk be ezen alkotók munkásságának egy „A népi kultúra elkötelezettjei" címmel megjelent könyvünk ajánlásával.

A könyvet a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Tudományos egyesület elnökeként én szerkesztettem. A kiadást a Magyar Művészeti Akadémia támogatta. Miért is jelentettük meg ezt a kiadványt? A fő célunk az volt, hogy a mai fiatal nemzedék figyelmét ráirányítsuk a köztünk élő, vagy már elhunyt alkotókra és segítőire, kutatóira, akik helyi értékeket hoztak létre környezetünkben. Lássák, tudják, hogy városunk, a Nagykunság, de mondhatjuk, a Jászkunság, a magyarság nagy múltú örökséggel, gazdag kultúrával rendelkezik, amit érdemes felvállalni és tovább vinni. Könyvünk a kiemelkedő tehetséggel és elkötelezettséggel megáldott alkotók életútját bemutatja.

Könyvünk két nagy fejezetbe csoportosítva adja közre a különböző műfajú írásokat. A Művészek, írók, alkotók, népművészek fejezetben 24 írás olvasható. Vannak benne egy-egy alkotóval készült interjúk, életművüket elemző írások, egy-egy népművészeti ág korábbi és mai jellemzőinek megismertetése. Nyugdíjas múzeumigazgatóként, néprajzosként említhetem, hogy az állandó kiállítások mellett az időszaki kiállítások is jól szolgálták, szolgálják a helyi értékek népszerűsítését. Én magam a Finta Múzeumban az állandó kiállítás mellett 1982-től 159 időszaki tárlatot és vándorkiállítást rendeztem, szerveztem a munkatársaimmal együtt. Nyugdíjasként további 5-re volt lehetőségem. A kiállításokhoz néha készültek katalógusok, amelyek ma is kézbevehetők, sőt jelen könyvünk is felidéz néhány kiállítást — Csikós Tóth András, Ratkai Lajos, Bugyik Lajos, Gy. Vad Erzsébet, Füleki Gábor — velük már nem személyesen nem találkozhatunk, de műveik őrzik emléküket. Az élők itt vannak közöttünk. Róluk dr. S Kovács Ilona beszél. A kiállítások megnyitói mindig ünnepszámba mentek. Egy-egy felkért szakavatott kutató, pályatárs méltató szavai rögzítve is olvashatók jelen könyvünkben. (Például Márki Gábor A Nagykunság ecsetes poétája címmel közreadott gondolatai Füleki Gáborról.) A világhírnévre szert tett Fintákról, Kordákról mindenki tud. De ki tartja számon Csikós Tóth Andrást a szülőhelyén? Pedig itt született, itt élt a Kuszka utcában, a 2040 számú házban. (Később Áchim András u. 9. sz). Kevesen tudják, hogy a művészi tehetséggel megáldott fiatal színpadra lépett a Kőbányai Színtársulattal, sokszor szerepelt a Magyar Rádió népdalműsoraiban. Az 1920-as években találkozott Györffy Istvánnal, új lehetőséget adott a tehetsége kibontakozásához. A Néprajzi Múzeumba került Budapestre, ahol Györffy István könyveit és a Magyar Néprajz nagy összefoglaló két kötetét illusztrálta. Több szakfolyóirat, szakkönyv lapjait is díszítik a rajzai. Mintegy 20 ezer rajzát a Néprajzi Múzeum ma is őrzi, nyomódúcait a család a Finta Múzeumban helyezte el. A paraszti élet ihlette képeslapjai újbóli kiadását a fiával együtt terveztük. Erről ma sem mondtam le.

Említek még napjainkban is élő szobrászművészeket is, akik kötődnek a Nagykunsághoz, Túrkevéhez. Túrkevére kerülésem kezdetén, 1982 őszén ismerkedtem meg az akkor Hollandiában élő, de Túrkevén született Ratkai Lajossal, aki a Műcsarnokban álló kiállítását követően hozta el a szobrait a Finta Múzeumba kiállításra. Gy. Vad Erzsébet — ugyancsak túrkevei származású — festőművész mutatta be. A festőművésznek még 1975-ban Bellon Tiborral rendeztünk kiállítást

a karcagi Györffy István Nagykun Múzeumban. A túrkevei bemutatkozás után Ratkai Lajos két alkotásra kapott megbízást városunkban: A mozi előtt a Korda Sándor mellszobor az ő alkotása. 2000-ben pedig Millennium téren a Kunemlékművét avattuk. Napjainkban már eljárt felette az idő és a koros művész a meghívásomra már nem tudta vállalni Budaörsről a hosszú utat. Gy. Vad Erzsébettel évtizedeken át tartottuk a kapcsolatot. Több kiállítását valósítottuk meg a Finta Múzeumban. Az utolsó 2005-ben került bemutatásra „Hazatérés" címmel. Ő valóban „hazatért", mert itt nyugszik a Ducza temetőben. Vajon visz-e a sírjára valaki egy szál virágot?

Napjainkban is alkotnak és közszereplést is vállalnak a karcagi Györfi testvérek. Sándorról olvashatnak írást jelen könyvünkben. Ő készítette Finta Gergely szobrászművész mellszobrát, amelyet a Finta Múzeum falán láthatunk. Szülővárosában, a Jászkunságban, Budapesten, az országban és határainkon kívül is számos szobra eleveníti meg a jászkunok és a magyarok történetét. Jelenleg a hagyományőrzők által választott regnáló jászkun főkapitány.

A könyvben olvashatják A „Művészeti értékek a Nagykunságon" című írásomat, amely először 2004-ben jelent meg hat nyelven (angol, francia, lengyel, magyar, német, olasz), amikor kiállításokkal, kulturális műsorral mutattuk be a Nagykunság művészetét Olaszországban az Európai Unióhoz csatlakozásunk alkalmával.

Kihívások és válaszok a népi kultúrában
Örsi Julianna válogatott írásai

KOVÁCS JÁNOS - HELYTÖRTÉNÉSZ

2020-ban jelent meg Túrkevén a 70 éves dr. habil. Örsi Julianna néprajzkutató, társadalomkutató kötete, amelyet a karcagi S. Kovács Ilona néprajzkutató szerkesztett, illetve látott el előszóval. A 70 éves életpályából jó 50 év alkotómunkával, kutatással, szerkesztéssel, szervezéssel és írással telt el. Örsi Julianna neve ma már a szakmában nemzetközileg ismert. Ez a kötet jól összefoglalja azt a sokrétű, szerteágazó tudományos alkotómunkát, szervezőmunkát, szerkesztői munkát, s nem utolsó sorban közösségépítő munkát, amit Örsi Julianna a fél évszázad alatt elvégzett, megalkotott, a maga legendás és példaértékű munkaszeretetével és munkabírásával. Ezt is megtanulhatják tőle a fiatalabb nemzedékek.

A kötet Előszavát S. Kovács Ilona néprajztudós, a kunkapuk és kunhímzések jeles szakértője írta. Mint a kötet szerkesztője, a barát és kolléga szemével vizsgálja azt a hatalmas életművet, amit már eddig dr. Örsi Julianna megalkotott, létrehozott. Ismerteti azt a szerteágazó, sokrétű tevékenységet, ami dr. Örsi Juliannát jellemzi. „Leírja tapasztalatait, véleményt alkot, összegez. Munkáit a tudomány számára és a köznép számára egyaránt ajánlja. Jelen könyv is egy olyan válogatás, amelyből kitűnik ez a sokoldalúság és az a cél, hogy írásaival a társadalom jobbításáért, az emberek boldogulásáért dolgozik."

Az Előszó után terjedelmes riport következik Bánkiné Molnár Erzsébet néprajztudós tollából, Pályakép címmel. A riport végén megemlítődnek azok a díjak, kitüntetések, amelyeket áldozatos munkájáért kapott, így a Gunda Béla-díj (1982), Jankó János-díj (1984), Szűcs Sándor Tájkutató-díj (1997), Jász-Nagykun-Szolnok Megye Tudományáért-díj (2007), „Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagrendje" kitüntetés (2007) és a „Magyar Érdemrend Tisztikeresztje" (2015). Ez utóbbi indoklásában a következők olvashatók: „a magyar vidék kulturális örökségének és a térségben élők életkörülményeinek javítása érdekében végzett kiemelkedő munkája, valamint jelentős tudományos közéleti tevékenysége elismeréseként".

A könyv második nagy szerkezeti egysége Örsi Julianna kutatói munkásságának bemutatása. Itt a pályatársak, barátok, tanítványok írásaiból rajzolódik ki a gazdag alkotói, kutatói, írói és tudósi tevékenység. Itt Bodó Sándor, Bathó Edit, Újváry Zsuzsanna, Herbály Katalin, Szabadi István, Elek György, Szendrei Eszter, Bán Andrea, Gyimóty Eszter és Besnyi Károly értékelik és méltatják Örsi Julianna életpályáját és alkotói munkásságát.

A harmadik rész A sokoldalú ember címmel mutatják be az alkotót, barátot, munkatársat Rideg István, Fazekas Sándor, Németh István, Nagyné Bedő Ildikó és Ari Ilona. Eztuán magának Örsi Juliannának az írásai következnek a negyedik részben, Könyvekről röviden címmel. Az ötödik részben gazdag válogatás következik Örsi Julianna írásaiból, amelyeket a szerkesztő a társadalomnéprajz, a társadalomtörténet, a változásvizsgálat, az egyháztörténet, a tudománytörténet, a közélet és a publicisztika témaköréből válogatott.

A könyv bemutatására 2021. szeptember 16-án került sor Túrkevén, a Városi Könyvtárban, ahol S. Kovács Ilona néprajzkutató ismertette dr. habil. Örsi Julianna alkotásokban, munkálkodásokban gazdag életútját, amely egy karcagi tanyáról, egy parasztcsaládból indult, s a neve ma már országszerte ismert, sőt még külföldön is. Örsi Julianna munkabírása szinte legendás. A kötet végén 20 oldalt tesz ki csak a 2015-2020 közötti bibliográfia, tehát az utóbbi öt esztendő alkotómunkája. De mindenképpen példaértékű a 70. évét tavaly betöltött dr.habil. Örsi Julianna munkássága. A karcagi gimnáziumban Rideg István tanár irányította tevékenységét. Kezdetben újságíró akart lenni, valószínű, hogy ehhez is lett volna tehetsége. Végül néprajzkutató, társadalomkutatató, muzeológus lett, kulcsember, a Nagykunság mindenese, a művelődés, a hagyományápolás kunsági nagyasszonya.

Az impozáns könyv már a címében is jól kifejezi mindazokat a küzdelmeket, amelyeket a vidéki Magyarország számtalan értelmiségi embere folytat az igazi értékekért, a hagyományok megőrzéséért, a globalizáció és kozmopolitizmus ellen. Örsi Julianna ebben is, 70 évesen is példát mutat nekünk, mindannyiunknak, akiknek a Nagykunság jóval többet jelent puszta lakóhelynél. Az ő tevékenysége az egész Nagykunság és Túrkeve város nagy értéke, hiszen évtizedek óta ebben a városban él, itt fejti ki áldásos, példaértékű és nagyjelentőségű alkotó, kultúraszervező, közösségépítő tevékenységét, amelyet a város vezetősége és lakossága is elismer. Mi is kívánunk dr. habil. Örsi Juliannának e köszöntő kötet kapcsán jó egészséget, további alkotó éveket, évtizedeket és Isten gazdag áldását kérjük életére és tevékenységére.

KUNKAPITÁNY BEIKTATÁSA Berekfürdőn

KOVÁCS JÁNOS - HELYTÖRTÉNÉSZ

Nagy esemény színhelye volt 2021. szeptember 11-én, szombaton a jeles fürdőhely, a nagykunsági Berekfürdő. Ekkor került sor az új nagykunkapitány beiktatására, Györfi Lajos Mednyánszky-, Szervátiusz- és Magyar Örökség-díjas szobrászművész személyében.

Györfi Lajos Karcagon született, a Kunlapos nevű határrészen 1960-ban. Édesapja, Györfi Sándor csikós volt, így hamar megismerte, megszerette a lovakat, s megtanult lovagolni. Ezt a tudását később kiváló lovasszobrain kamatoztatta. Lóábrázolása csak a legnagyobbakéhoz mérhető. Vegyük mindjárt a pályakezdetet, a kunhegyesi Kun emlékmű vágtató lovasát, vagy a püspökladányi Huszár-emlékművet, a párkányi Szobiecki János-szobrot vagy a berettyóújfalusi Kádár vitézt. A tanyasi fiú a végtelen pusztán lovagolva álmodott ezekről a dolgokról, amelyet azután gyönyörűen megvalósított.

Györfi Lajos évtizedek óta Püspökladányban él és alkot, családja, lengyel felesége, Marisa, gyermekei és unokái szerető körében. Ádám fia is a szobrászatot választotta élethivatásul. Györfi Lajos több második világháborús emlékművet készített. Közülük is kiemelkedik a kisújszállási, amelyet bátyjával, a Kossuth-díjas Györfi Sándor karcagi szobrászművésszel együtt készített. De jelentős a püspökladányi, a tiszadobi és a biharnagybajomi is. Berekfürdőn is több szép szobrot készített. A Deák Ferenc-mellszobrot, a Turul-szobrot, a Mátyás király és Kinizsi Pál szoboregyüttest, a Délibábos ivókutat, valamint a fürdőben a Kócsagok című szoborkompozíciót. Azonkívül egy Körmendi Lajos-domborművet is, amely a nagy író, a valamikori jóbarát berekfürdői sírján található.

Nem véletlen tehát, hogy Berekfürdő előljárósága őt kérte fel a kunkapitányi tisztség betöltésére, amelyet örömmel vállalt. A beiktatási ünnepségen megjelentek Berekfürdő város vezetői és lakosai, a jász, a kiskun és nagykun kapitányok feleségeikkel, a Megyei Közgyűlés elnöke, a térség országgyűlési képviselője, valamint a jászsági, a kiskunsági és nagykunsági kultúra prominens alkotói.

A Megyei Közgyűlés elnöke, Hubai Imre ünnepi beszédében kifejtette, hogy a kunkapitányi rang mindig nagy megtiszteltetés volt a történelemben, nem lehetett „csak úgy" elnyerni. De egyúttal nagy felelősség, nagy teher is, hiszen rendelkezni kell az ősöktől örökölt erkölcsi értékekkel, küzdőszellemmel, emberséggel és bölcsességgel. A kunkapitánynak egy egész élet munkájával kell kiérdemelnie a Nagykunság vezetőinek és lakosságának az elismerését, tiszteletét. A most megválasztott Györfi Lajos szobrászművész megérdemli ezt a rangot.

Ezután F. Kovács Sándor országgyűlési képviselő ünnepi beszéde következett, aki a hagyományok erős és éltető gyökereiről beszélt, amely gyökerek segítenek megkapaszkodni bennünket, s amelyeket a történelem viharai sem tudtak megdönteni. Büszkék lehetünk ezekre a hagyományokra, amelyek bennünket is erősebbé, értékesebbé és nemesebbé tesznek. A kunkapitányoknak az évszázadok során nehéz terhet kellett vállalni, nehéz keresztet kellett viselni, háborúban és békében egyaránt példát kellett mutatni. Ezeknek az elvárásoknak Györfi Lajos is meg fog felelni.

Az ünnepség levezető elnöke Nagy Istvánné, a berekfürdői Dod László Művelődési Ház vezetője ezután ismertette a Jászkunság rövid történetét, s ezen belül is különleges helyzetét. A 13. században betelepedő jászok és kunok kiváltságokat kaptak, amit végig megőriztek, illetve az 1745. évi redempció során visszaváltottak. A kerület függetlenségének letéteményesei a kunkapitányok voltak, akik pallosjoggal rendelkeztek. Több nagykunkapitányt adott a 18. és 19. században a kisújszállási Illéssy-família. 1876-ban megszűnt a Jászkun Kerület, két megyébe, Bács-Kiskun és Jász-Nagykun-Szolnok me-

gyékbe tagozódott be. A rendszerváltás után a kapitányi tisztséget felújították, az első újkori nagykunkapitány a kisújszállási Horváth György, a lovashagyományok élesztője volt 2000-ben, aki sajnos, tavaly tragikus közúti baleset áldozata lett.

Ezután Berekfürdő polgármestere, Molnár János ismertette a berekfürdői önkormányzat határozatát, amelyben arról döntött a testület, hogy az elkövetkező három évben Györfi Lajos szobrászművész lássa el a nagykunkapitányi tisztséget, hiszen a jeles művész több szállal is kötődik Berekfürdőhöz, amelynek a fejlődéséhez, a település mai arculatának a kialakításához az ő szobrai is jelentősen hozzájárultak.

Majd Csikos Sándor Jászai-díjas színművész, emeritus kunkapitány, a berekfürdői Nagykun Vers- és Prózamondó Verseny megálmodója ismertette és méltatta Györfi Lajos művészi pályáját, alkotótevékenységét és emberi értékeit. Azt a nagyszerű pályafutást, amelynek során már külföldön is megtalálhatóak a szobrai, mint legutóbb a II. János Pál pápa szobra, amely egy lengyel katolikus egyetemre került, s amit a művész Katedrálisnak nevezett. Kiemelte a Berekfürdő érdekében tett tevékenységét, az itt lévő szobrait, amelyekben napról-napra gyönyörködhetnek a lakosok és a fürdő vendégei.

A nap fénypontja következett. Györfi Lajos kunkapitány Kecze István, a Nagykun Hagyományőrző Társulat elnöke, Kisújszállás polgármestere előtt letette a kapitányi esküt, majd átvette a megbízólevelét. A kapitányi medált Györfi Sándor Kossuth-díjas karcagi szobrászművész, jászkun főkapitány adta át. Megható volt látni együtt, egymás kezét fogva a testvérpárt, akikhez fogható szobrász-fivérek csak a 14. századi Kolozsvári-testvérek, Márton és György, a Szent György-szobor alkotói és a túrkevei származású Finta testvérek voltak. A kapitányi szablyát Nagy András leköszönő nagykunkapitány adta át, a nyakbavalót Varga Ferenc kiskun kapitány, a kulacsot pedig Nemes József jász kapitány adta át.

Ezután az új nagykunkapitány, Györfi Lajos szólalt fel, aki megköszönte a kunkapitány szép és nemes tisztségét, majd kifejtette, hogy az ő eddigi élete olyan volt, mint egy mese, hiszen mint a népmesékben, ő is a családban a legkisebb fiúként indult el szerencsét próbálni, amelyet a szobrászatban talált meg. Életét sok munka és szép sikerek kísérték, s ebben jelentős szerepe volt Berekfürdőnek, ahol két jóbarátja, Körmendi Lajos író és dr. Hajdu Lajos polgármester felkérték, hogy készítse el a Turul-szobrot, amit aztán több szobor, domormű is követett a településen, s most ez a megtisztelő kunkapitányi tisztség is, amelyet igyekszik legjobb tudása szerint hasznosan, a köz javára betölteni.

Ezután Nagy András leköszönő emeritus kunkapitány ismertette hároméves tevékenységét, amelyet a Nagykunság kulturális és közéletében végzett, amelyben segítségére voltak Györfi Sándor jászkun főkapitány és a kapitánytársak. Sok rendezvényen vett részt, illetve szervezett, amelyek a kulturális értékeket, a nagykun hagyományokat szolgálták. Így például Kunhegyesen Nagykun Kapitányok Parkját hozták létre, Györfi Sándor szobrával, valamint a különböző ünnepségeken, évfordulókon koszorúztak. Részt vett a nagykun hagyományok ápolásában és új értékek létrehozásában is. A jövőben együtt fog működni Györfi Lajos regnáló nagykunkapitánnyal.

Az új nagykunkapitányt Csoma Judit berekfürdői református lelkipásztor áldotta meg, majd az új kapitányt családjával és kíséretével együtt hintón vitték körbe Berekfürdő utcáin. Ezután ünnepi ebédre került sor a Bod László Művelődési Házban, amelyre a finom nagykunsági birkapörköltet Györfi Lajos sógora, Csontos György juhász és fiai készítették. Csontos György egyébként ezt a hungarikumot, a nagykunsági birkapörköltet már az Amerikai Egyesült Államokban is bemutatta. Az ünnepi ebéd Molnár János polgármester pohárköszöntőjével kezdődött, amelyben méltatta a Györfi-családot. A finom birkapörköltet a karcagi lakodalmak és ünnepek elmaradhatatlan tésztája, a Ferdinánd sütemény követte. Az új kunkapitány, Györfi Lajos végigjárta a vendégsereget, koccintott, majd riportot adott a Karcagi Televíziónak, valamint a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Új Néplap karcagi tudósítójának, munkatársának, Daróczi Erzsébet újságírónak. Én is e helyről, a Túrkeve Újság hasábjain, mind a magam, mind kedves túrkevei emberek és olvasók nevében is sok szeretettel gratulálok Györfi Sándor nagykunkapitány úrnak, s az Isten bőséges áldását kérem életére, családjára és munkájára.

KEVIEK TALÁLKOZÓJA

2021. október 30.

Kedves Keviek!

Az Elszármazottak találkozóját, vagy ahogyan pár éve hívjuk, a Keviek találkozóját 2021. október 30-ára tervezzük. Ezért szeretnénk a Túrkevéről elszármazottakat, a városunkkal szimpatizálókat, s a jelenleg is itt élőket egy kellemes hangulatú vacsorás estre meghívni a Madarász Károly Művelődési Házba. Szokásunk, hogy kis bemutatót tartsunk a működő művészeti kiscsoportjaink szerepléséből, valamint a már jól ismert túrkevei énekesek, zenészek produkcióját is láthassuk, hallhassuk.

Az október 30-a olyan időpont, amelyen sokak felkeresik temetőinket, virágot, mécsest hoznak szeretteik sírjára. Az emlékezés virágainak elhelyezése után jól eshet egy tányér finom birkapörkölt meghitt hangulatban, régi kedves ismerősök, vagy esetleg személyesen még nem ismert túrkeveiek társaságában. A háttérzenét a sokak által ismert F. Tóth zenekar fogja szolgáltatni. Azt gondolom, a nosztalgiára, a jó szórakozásra a zenekar neve garancia, hiszen a legendás Resistan zenekar utód-zenekaráról beszélünk. A részletekkel hamarosan jelentkezünk, hogyan és hol lehet jelentkezni.

Ezért kérem Önöket, akik, ha esetleg távol is élnek szülővárosuktól, de szívükben megmaradtak túrkeveinek, október 30-ára ne kötelezzék el máshová magukat, mert mindenkit szeretettel hívunk és várunk a Keviek Találkozójára!

Érdeklődni lehet: +36 56 361-214, e-mailen: turkevemik@gmail.com címen.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

ŐSZI TÁRLAT

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

A művészet iránt érdeklődők számára megnyitotta kapuit a Túrkevén Élő Alkotók csoportjának kiállítása a Kópia cukrászdában.

A megnyitón megjelent népes sereglet ékes bizonyítéka annak, hogy igenis sokan vágynak még egy ilyen kis városban is a művészet nyújtotta lelki kiteljesedésre. A népes alkotótábor pedig annak kifejezése, hogy nagyon sok ember a képzőművészet eszközeivel próbálja kifejezni világlátását, érzelmeit, gondolatait.

A kiállítók: Bácskai Bertalan, Gyarakiné Sáry Katalin, Hajduné Borics Margit, Kovács István, Kurgyis Lajos, Szilágyi Lászlóné, Szimon László, Teleki Ferencné, Tóthné Szabó Edit. Vendégkiállítók: Bajnóczki Hajnalka és Takács Irén.

A megnyitó ünnepségen Túrkeve dalos pacsirtája, Simon Éva káprázttatta el a hallgatóságot énekhangjával és klarinét játékával.

A csoportról, munkájukról Kovács István osztotta meg gondolatait a közönséggel, majd Sallai R. Benedek polgármester nyitotta meg a tárlatot, aki hangsúlyozta, hogy a kiállító amatőr művészek is gazdagítják városunk értékeit.

Ajánlom figyelmükbe a Kópia cukrászdában megtekinthető kiállítást!

TÁNCGÁLA

CSATÁRI FRANCISKA

Szeptember 18-án került megrendezésre a gyerekek által annyira várt, a Túrkevei Dalma Dance Club S. E. által szervezett Táncgála. A gyerekek nagyon sok produkcióval készültek a bemutatóra és hogy a program még változatosabb legyen a Kistücsök néptánc csoport is színesítette a műsort. Az bemutatón három korcsoportot lehetett látni, aki show táncokat és mazsorett, valamint eszközös produkciókkal kápráztatták a közönséget. A lányok ruháját Pabar Tünde alkotta meg. A gyönyörű és profi színpadi technikáért Nagy Róbert felelt, a képeket Kutichné Soós Anikó készítette. A városi televíziónak köszönjük a felvételt. A bemutató előtt és alatt a gyerekekről egy különleges videó készült, amit a DreamLens Stúdió csapata rögzített.

Köszönöm minden támogatónak az együttműködést, a felajánlásokat és a szülőknek a sok segítséget, ami nélkül nem lett volna ilyen színvonalas az este.

A túrkevei mozi, liget, filmszínház története

KOSZNÁNÉ BODNÁR ANIKÓ

A mozi belső része

240-260 férőhelyes. Heti 2-3 alkalommal volt vetítés, attól függően, hogy téli vagy nyári időszak, mert azidőben a nyári munkák miatt csak hétvégén mozizhattak az emberek.

Az épületbe két lépcsőn lehetett felmenni. Félköríves volt a két szárnyas ajtaja, félköríves ablakkal. Az italkimérés felőli végében volt a jegypénztár, vele szemben a cukorka árus, Tolnai Lászlóné. Mind a két helyiség fából elkerítve. Az előtérből két ajtón lehetett bemenni a nézőtérre, amely olajos padlós, felfelé a szintkülönbség lejtős emelkedéssel megoldva.

A vetítő teremből a bejárattal szemben, a másik oldalon hátul volt a kijárat. Télen két tüzelős kályhával fűtöttek be. Egy fönt a páholynál, egy lent a vetítő vászon felől. Összesen 22 sor ülőhely volt, egy sorban kb. 9 szék. Hátul, legfelül a „Nagypáholy" a gazdagabbak, „tehetősebbek" részére. Elegáns, piros kárpitozott kettő, illetve négy darab összefüggő székkel csoportosan. Az ide szóló jegyek ára 80 fillér volt.

A Kispáholyok lejjebb 7-8 sor már egybefüggőek voltak. A jegyek ára 50 fillér, kisiparosok, kevesebb pénzűek számára. Itt kezdődött a lépcső a páholyokhoz, ugyanis a szintkülönbség miatt lépcsőn is fel lehetett jutni.

Ez után „lefelé" volt a „fenntartott hely", amik független, festett fa székekből állottak. A jegyek ára 30 fillér, a szegényebb rétegek foglaltak itt helyet. Ide középen is volt két sor bejárat. Legelöl voltak a „lócasorok" a „rohampáholynak" is nevezett 4-5 sor, ahova a belépők a legolcsóbbak. 6-12 fillérbe kerültek a legszegényebbek, tanulók, gyerekek számára.

A székeket a közlekedő úttól egy korlát választotta el. A mozi teremben alul a lócasoroknál és fönt a nagypáholyoknál, egy-egy hely volt fenntartva a rendőr és a tűzoltó számára.

LIGET

A Pavilon italkimérés, és a „Nagykun" mozi a Liget közepén helyezkedett el. Az utcáról a ki és bejárat a „Pavilonnal" szemben lévő kis és nagykapun keresztül történt, a járda a mozi előtt végig „túrkevei veres" téglával volt kirakva. A gát felőli gyalogos járdát, ami vörös téglából és gránitból volt, előbb fakorlát, később sűrű koronaakác sövény választotta el a ligettől. A Liget ideális szórakozó, pihenő, de sportolásra is alkalmas terület volt a város üzemeltetésével és rendben tartásával, Györffy Kálmán polgármester és ifj. Debreczeny Dániel jegyző személyes felügyeletével. Az egész terület parkosított, füves, árnyas fák, színpompás virágok, díszes levelű es termésű bokrokkal. Közöttük sétányokkal, amelyek útjait szintén a túrkevei téglagyárból hozott zúzott rózsaszínű és piros kövekkel szórták le. Az utak mentén beton lábakon álló 8-12 darab piros lóca helyezkedett el, bizonyos távolságra egymástól, a szerelmes párok és a pihenni vágyók számára.

A gát felé haladva állott egy körlóca. Ide jártak elmélkedni és jókat beszélgetni az idősebb emberek. Pl. Finta Sámuel szobrászművész és Debreczeni László igazgató, barátaival.

A mozihoz nem messze a park szépségét kör alakú szökőkút emelte. A mozi belső végétől jobbra a gát felé tartva helyezkedett el a teniszpálya. Itt teniszeztek többek között a Hagymássy lányok, dr. Debreczeni Sárika néni, es Soós Erzsébet, Kovács Jenő örnagyné, aki a mostani 100 forintos bolt féle házban lakott, a Széchenyi úton. Ez a nagy terület alkalmas volt sport és egyéb rendezvények, táncmulatságok megtartására. Itt táborozott le a cirkusz, a körhinta, a hajóhinta es a „bolond malom" is.

Később, e füves részén a ligetnek helyezett el a Tanács a gyermekeknek, „sergő", hinta és libikóka. Itt rendezték meg egy ideig a május 1-i majálisokat, versenyeket. A birkapörköltet többek között Vajda Kálmán hentesmester főzte. Volt itt lepényevés, karóra mászás ajándéktárgyakért, fütty verseny, mosdó tálból fémhalak pecázása, zsákbanfutás, stb.

A liget hátsó részén is ki-be lehetett járni egy forgócsapágyas kapun keresztül. (Perényi Bálinték felől). A ligetet minden nap gondozták, ápolták, rendben tartották és öntözték a virágokat, kaszálták a gyepet, a száraz leveleket, gallyakat összesöpörték, az utakat, teniszpályát hengerelték, fellocsolták stb. A teniszpálya melletti kis helyiségben tárolták a pálya karbantartásához szükséges eszközöket (pl. a simító hengert),

A padokon órákig üldögélve jókat társaloghatott, kikapcsolódhatott, eltölthette az idejét több generáció. Ideális körülmények között a jó levegőjű árnyas fák alatt, sok szép színes virágágyás között, melyek cakkosan (veres tégla véggel kirakva), vagy nagy kavicsokkal körül rakva, egyik-másik fehérre meszelve. A liget kedvenc találkozóhelye lett a fiataloknak, a szerelmes pároknak, a lakosságnak.

A Pavilon kerthelységéből kihallatszott a cigányzene. Sokáig Piroska Bandi zenekara játszott, ők szórakoztatták a vendégeket.

Egy alkalommal 101 magyar nótát játszottak el. Dallamaikkal még hangulatosabbá tették ezt a korzót, ahol vasár- és ünnepnap sok ember megfordult. A Liget Túrkeve forgalmas, szép színfoltja lett.

Folytatjuk...

Hagymásokkal a szép tavaszért most van itt az ideje

TÖRÖK MÁRTON

Ki ne szeretné a tavaszi kert színpompás virágokkal teli látványát? Egy hideg, szürke tél után nemcsak a szemnek, hanem a léleknek is jól tudnak esni a kora tavaszi hagymás virágok vidám virágai, szirmai. Ahhoz, hogy részünk legyen ebben az örömben, bizony mostanában kell összeföldezni a kezünket. Tavasszal nagyon hálásak leszünk érte.

A virághagymák ültetése teljesen kertészfüggő: van, aki szép katonás sorba ülteti őket, van, aki egy számára kedves fa törzsét ülteti körbe, ezzel ünnepelve a növényeket. Meglepő, de van olyan is, aki a természetességre esküszik, és kertjében lazán szétdobálja a hagymákat, amelyeket aztán azokra a helyekre ültet el, ahová azok gurultak, így létrehozva a spontaneitás látszatát. Abban azonban minden kertbarát között egyetértés van, hogy minél több, annál jobb. Nagyobb csoportokba ültetve az azonos fajtájú hagymákat drámai hatást érhetünk el.

Ha pici kertünk van, vagy épp csak egy balkonládányi kertecskét gondozunk, akkor sem kell lemondani a kora tavaszi vagy tavaszi hagymások okozta örömről. (A boltok polcain is kapható cserépben egy-egy hagymás, tehát minimális termőhelyen is tud fejlődni a növény.) Ültethetjük dézsába, nagyobb cserépbe is őket, ez esetben is kihasználhatjuk a különböző magasságokat, virágzási időket, így ügyes párosításokkal mutatós kreációkat készíthetünk.

Milyen mélyre ültessük ezeket a növényeket? Általános szabály, hogy a hagyma magasságának két-háromszorosára – ez a nárcisz esetében körülbelül 25 cm-es mélységet jelent, a tulipánnál és a jácintnál 15 cm-t, a krókusznál pedig csupán 10 cm-t.

Következzenek a tavasz hagymás sztárjai, akik garantáltan mosolyt csalnak majd az arcunkra a hosszú téli hónapok után.

(Fontos, hogy az alábbi felsorolásban szereplő növények között védett fajok is vannak. Velük legyünk különösen körültekintőek, és csakis ellenőrzött forrásból szerezzük be őket – nehogy akaratlanul is a természetrongálást támogassuk!)

1. Hóvirág

Február-márciusban már nyílik, sőt az egyre enyhébb teleken akár már januárban is.

2. Krókusz (más néven sáfrány)

Élénk sárga, kék vagy fehér színekben pompázik, februártól kezdve.

3. Tőzike

15-30 cm magasra nő meg. Általában tövenként egy, ritkán két, fehér színű virágot bont, március-áprilisban.

4. Csillagvirág

Apró, azúrkék szirmú virágai vannak, de néhány más színben (fehér, rózsaszín) is megtalálható. Március-áprilisban virágzik.

5. Nárcisz

Fehér és sárga színeit áprilisban csodálhatjuk meg.

6. Jácint

Jellemzően 20-35 cm magasra nő meg, füzérvirágzata nemcsak kék, fehér, vagy sárga, hanem akár rózsaszín, vörös vagy lila is lehet. Kora tavasszal hoz virágokat.

7. Tulipán

A magyar népművészetben is gyakori motívumként szereplő virágnak mára több ezer fajtája kapható, a legkülönfélébb színekben. Kora tavasszal, tavasz közepén, és később nyíló fajtái is vannak.

8. Császárkorona (más néven császárliliom)

Harang alakú virága vörös, narancssárga vagy sárga színű is lehet. Akár 1 méteresre is megnőhet!

9. Díszhagyma

Szárazságtűrő növény, ami különösen előnyös a mi aszályos vidékünkön. Lila vagy fehér gömbökkel ékesítik kertünket májustól.

10. Liliom

Még éppen beférnek a tavaszi felsorolásba, mivel korai fajtái tavasz végén, nyár elején már kinyílnak. A fehér mellett számtalan más színben is beszerezhetőek.

SZEZONÁLIS DEPRESSZIÓ

PLÁNKA ZSUZSA - PSZICHOLÓGUS

Beköszönt az ősz, vele együtt a nyirkos, hűvösebb idő is megérkezik. Mindannyiunk életében előfordul, hogy az őszi és téli időszak sötét, esős napjain rossz a kedvünk, fáradtnak érezzük magunkat. Ez önmagában természetes lehet, ám ha évről évre ismétlődik és egyéb problémákkal társulva annyira súlyossá válik, hogy már gondokat okoz a munkában vagy magánéletben, akkor szezonális depresszió lehet a háttérben. Lássuk pontosabban, mik is a szezonális depresszió leggyakoribb tünetei:

• tartósan rossz hangulat, csökkent energiaszint
• koncentrációs nehézségek, érdeklődés elvesztése korábban fontosnak érzett dolgok iránt is
•reményvesztettség
•ingerlékenység
• fokozott alvásigény, fáradtság
•fokozott étvágy vagy étvágytalanság
•jelentős súlygyarapodás vagy fogyás
• társas elszigetelődés

Mit tehetünk ilyenkor? Bár súlyosabb esetben mindenképp orvosi segítségre van szükség, még ilyenkor is hasznosak lehetnek az alábbi tippek:

• Próbálja környezetét minél világosabbá tenni télen is! Például otthon és a munkahelyen is üljön közelebb az ablakhoz, az ablak előtti fákat ritkítsa meg!

• Tartózkodjon minél többet a szabad levegőn, főleg déltájban, amikor a legvilágosabb van!

• Sportoljon, végezzen valamilyen testmozgást! Bár lehangolt, depressziós állapotban ezt nehéz lehet elkezdeni, mégis elmondható, hogy a rendszeres testmozgás hatására sokszor csökken az ingerlékenység. Ezenkívül a mozgás sikerélményt is adhat, ami az önbizalmunkra is jó hatással van.

• Pihenjen eleget és étkezzen egészségesen! Hangulatát ne alkohollal vagy drogokkal, illetve energiahiányát ne koffeinnel próbálja javítani, mivel ezek hosszú távon csak rontanak a helyzeten.

• Menjen emberek közé, csináljon társas programokat! Ez – a testmozgáshoz hasonlóan – nehéz lehet, hiszen depresszív állapotban hajlamosak vagyunk begubózni. Az is előfordulhat, hogy a társaság idegesít, ingerültté tesz minket. Mindazonáltal a tapasztalat az, hogy nagyon sokszor csak elindulni nehéz, ha már egyszer ott vagyunk egy jó programon, akkor kellemesen tudjuk magunkat érezni és mindenképpen jobban, mintha otthon maradtunk volna.

A fenti tippek mindenkinek segíthetnek átvészelni az őszi-téli időszakot, és különösen ajánlottak azoknak, akik a fent felsorolt tünetek közül többre is hajlamosak. Mindazonáltal, ha úgy érzi, nem képes tenni a saját javulásáért, vagy igyekszik ugyan, de amit csinál, az nem használ, akkor mindenképpen forduljon háziorvosához, pszichiáter szakorvoshoz vagy pszichológushoz!

ELÉRHETŐSÉGEINK

- ujsagturkeve@gmail.com
- turkevetelevizio@gmail.com
- Túrkeve Újság
- Túrkeve Televízió

LAPZÁRTA
2021. október 23.

FINOMSÁGOK AZ ASZTALRA

KISS IMRÉNÉ MAGDI

Szilvalekváros tepertős tésztás hajtogatott

Hozzávalók:
Tészta hozzávalói:
50 dkg finomliszt
1 evőkanál sertészsír
1 jó csipet só
2 evőkanál kristálycukor
3 dkg élesztő
1 db egész tojás
30 dkg apróra darált tepertő
2-3 dl tej
Töltelék:
1 üveg szilvalekvár (sütésálló)
20 dkg darált dió
10 dkg kristálycukor
1 csomag vaníliás cukor
Fél citrom reszelt héja.

ELKÉSZÍTÉS:

1. 1 dl langyos tejben kicsi cukorral az élesztőt felfuttatjuk. A lisztet, zsírt, tepertőt összemorzsoljuk, minden tésztához való anyagot hozzáadunk a tej kivételével. Azt fokozatosan adjuk hozzá, lehet, nem kell mind. Egy lágyabb tésztát gyúrjunk. 1 órát kelesztjük.
2. 2-4 részre osztjuk a tésztát. Kinyújtjuk vékonyabbra, megkenjük szilvalekvárral (én 3 részre osztottam a tésztát) a diós keverék 1/3-val megszórjuk. Feltekerjük, mint a bejglit, de kicsit laposabb legyen.
3. Minden tésztákkal így járunk el. Sütőpapíros tepsibe téve lekenjük tojással, 40 percig kelesztjük meleg helyen. Mielőtt elkezdjük sütni ismét, lekenjük tojással.
4. 180 fokon sütjük kb. 45 percig. Hagyjuk kihűlni, azután szeleteljük.

VENDÉGVÁRÓ

Hozzávalók:

6 db főtt tojás,
20 dkg sonka vagy párizsi,
6 db csemegeuborka,
2 db savanyú alma
1 fej lilahagyma

ELKÉSZÍTÉS:

Minden hozzávalót kis kockára vágunk, és egy tálba tesszük. 1 dl vízben feloldunk 1 db erőleves vagy húsleveskockát, ebben elkeverünk 2 evőkanál zselatint és hozzáadunk 3 dl tartármártást (2 dl tejföl,1 dl majonéz,1 teáskanál mustár, csipet só,1 csapott kávéskanál cukor, csipet őrölt bors), majd hozzákeverjük a tálban összekészített hozzávalókhoz. Valamilyen formába tesszük, és legalább egy éjszakára hűtőbe tesszük.

CUKRÁSZSIKER
KISS IMRÉNÉ MAGDI KÖZÖNSÉGDÍJAS

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

Kiss Imréné Magditól már megszokhattuk, hogy gasztronómia rovatunkban hónapról hónapra újabb és újabb ételkülönlegesség receptjével kápráztat el bennünket. A bezsebelt - tőlünk távolabbi településeken megrendezett gasztronómiai találkozókon és versenyeken – sikereket azonban nem lehet, nem is kell megszoknunk! Magdi minden alkalommal fantasztikus különlegességeket alkot. Mi ez, ha nem művészet?

Ez alkalommal a szarvasi Szilva-napon remekelt, hiszen a mákos-szilvakrémes tortája elnyerte a közönségdíjat.

Kiss Imréné Magdi a maga szerény módján nagy ölelést küldött minden szavazójának és köszönetét fejezte ki, mondván, hogy „…a ti szavazatotok nélkül nem jöhetett volna létre. Jó pár éve nektek köszönhetem, hogy "bezsebelem" ezt a díjat."

Nos, sebtében tegyük hozzá, hogy ilyen műalkotásnak beillő torta nélkül biztosan nem érdemelte volna ki e rangos díjat, amihez szívből gratulálunk!

A TÚRKEVEI SAKK TÖRTÉNETE KÖNYVBEMUTATÓ

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

A közelmúltban jelent meg, s került átadásra egy igazi könyv-kuriózum. Sipos Sándor könyve nem csak városunkban, de a megyében is egyedülálló, hiszen elsőként foglalta össze Túrkeve sakktörténetét oly módon, hogy a megye többi településén zajló versenyeket is számba vette.

A kiadványt Kecze István, a Megyei Sakk Szövetség elnöke méltatta a baráti hangulatú rendezvényen, ahol a túrkevei érdeklődők, sakkbarátok mellett kisújszállási és szolnoki sakkozók is megjelentek.

Az rendkívül tartalmas, nem mellesleg tetszetős kiadvány mindössze 1500 Ft-os áron megvásárolható, melyet ajánlok szíves figyelmükbe.

II. TÚRKEVEI ULTI KUPA

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

A tavaly megrendezésre kerülő első ulti versenyt nagy érdeklődés övezte, így nem volt kérdéses a folytatás sem. Immár második alkalommal ültek asztal mellé a kártya szerelmesei, az ulti tudorai.

A rendezvény szervező feladatait idén is Fekete Tamás és Fekete Róbert vállalta magára, akik maguk is kiemelkedő játékosok, országos szinten az elit mezőny tagjai. Nemcsak kisvárosunkból, hanem a környező településekről is érkezetek játékosok, így Martfűről, Törökszentmiklósról, Szolnokról is. Húsz versenyző mérettette meg magát, a játéktudását a hétfordulós verseny során.

Idén Tóth Sándor szolnoki versenyző vitte el a kupával járó első helyezést, míg második lett a túrkevei Deák Lajos, akinek a jelek szerint nem csak a szkander az erőssége, a harmadik Breczky András lett. Szívből gratulálunk a nyerteseknek, bár egy jó hangulatú játéksorozattal minden résztvevő gazdagodott.

MOTOCROSS VERSENY TÚRKEVÉN

MOLNÁR MAGDOLNA - FŐSZERKESZTŐ

A szeptember 17-19-ei hétvége nagyon gazdag volt programokban, a paletta igen széles volt, hiszen a sport, a képzőművészet, táncművészet és az elmesport, vagyis az ulti is a programok között szerepelt. Mindenki megtalálhatta az érdeklődési körének megfelelő kikapcsolódási lehetőséget.

A közelmúltban bemutatott TAC, azaz a Túrkevei Atlétikai Klub rendezésében, az újonnan megalakult Motocross Szakosztály izgalmakban bővelkedő versenye, bemutatója szórakoztatta a kilátogató műszaki sportok szerelmeseit.

A pályán látottak izgalmasabb, jobb, látványosabb képet mutattak, mint bármilyen Forma-1 verseny. Igazi látványsport!

Repkedtek a motorok, szállt a por, száguldás, csúszás, előzés, s mind ehhez csodás idő társult. Nagyon sokan látogattak ki az önkormányzati támogatás nélkül, kiválóan megszervezett verseny színhelyére.

Gratulálunk a szervezőknek, lebonyolítóknak, s bízunk benne, hogy más alkalommal is részesei lehetünk e látványos műszaki sport izgalmainak.

A TŰZOLTÓSÁG HÁZA TÁJÁRÓL

SÖRÖS TIBOR – TŰZOLTÓ PARANCSNOK

Az elmúlt hónapban az alábbi eseményekről, feladatainkról kell beszámolnunk. Szeptember 3-án a Thököly utcában egy Peugeot típusú, pékárut szállító, zárt rakterű kisteher gépkocsi oldalára borult, miközben egy fekete Kia Sportage, valamint egy fehér Opel Astra személyautót, melyek az út mentén szabályosan várakoztak, összetört. A felborult jármű a borulás következtében teljes útzárat képzett. Az eset során rendőrségi helyszínelésre nem került sor, az egység a járműveket áramtalanította, majd ezt követően a felborult kistehergépkocsit a kerekeire állította, az autómentőnek átadta, a helyszínen lévő olajfolyást és törmeléket az úttestről eltávolította. A balesetben érintett másik két jármű forgalmi akadályt nem képzett, ezek elszállításáról a tulajdonosok gondoskodtak. Az eset során személyi sérülés nem történt, az anyagi kár viszont jelentős. Szeptember 8-án a Kuthen király utca 11. szám alatt (strand), a beépített tűzjelző bejelzett, az eset téves jelzésnek bizonyult. Lakossági kérésre favágásokat és gallyazásokat is végeztünk ebben a hónapban a Bercsényi, Ágota, Újvárosi, Liszt Ferenc és a Finta utcákban. A BKTT Idősek Otthon udvarában az intézmény igazgatójának kérésére a garázs és a kerítés építését akadályozó, száraz és veszélyes fákat távolítottunk el. Szeptember 11-én a Város napi rendezvény előkészületeiben segített egyesületünk, valamint részt is vett azon, kiállítva a fecskendő mellett, a csónakokat, valamint a kilátogató gyerekek ismét élvezhették quadunkat. A szeptember 25-ei II. Bagolyfutam előkészületeiben és a rendezvény lebonyolításában is segítséget nyújtottunk.

Lassan eléri célját adománygyűjtő akciónk, és megvásárolhatjuk az emelőkosaras gépjárművet. Köszönjük mindazon magánszemélyeknek, Önkormányzatunknak, több Önkormányzati képviselőnknek, vállalkozóknak, gazdasági társaságoknak, intézménynek, valamint egyesületnek támogatását, akik eddig segítették az autó beszerzését. Remélem, a következő lapszámban már a megvásárolt gépjárműről tudok beszámolni.

Túrkevéért, Túrkeve biztonságáért!

Elérhetőségeink:
Személyesen: Túrkeve Táncsics M. utca 1-3.
Telefonon: 0-24 óráig:
+36 20 991 2636, +36 56 361 100

Fizetett hirdetés

VÁLLALUNK

- nyomtatást A/3-as méretig (színes, lézer)
- laminálást A/3-as méretig
- fax fogadást, adást
- cégtábla, információstábla, házszámtábla készítését
- fólia vágás 1 cm-től 45 cm nagyságig színes fóliára

QUICK DATA BT.
Túrkeve, Petőfi tér 7.
+36 30 303 7843 (Turkáló felett)
H-P 8-12 óráig

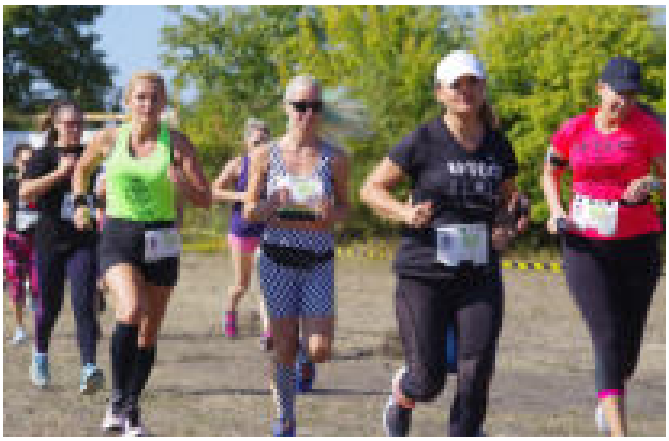

TÚRKEVE ÚJSÁG - ÖNKORMÁNYZATI HAVILAP

Felelős kiadó: Túrkeve Város Önkormányzata. **Hirdetések leadási helye:** Madarász Károly Művelődési Ház és Városi Könyvtár (*Táncsics Mihály utca 16.*) **ISSN:** 0865-1302
Főszerkesztő: Molnár Magdolna, **Nyomdai előkészítés:** Márton József, **Nyomdai kivitelezés:** KIS-ÚJ-LAP Kft., felelős vezető: Farkas Zsolt.